

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

เรื่อง

ปัญหาภาษีที่เกี่ยวข้องกับการส่งออกสินค้าของผู้ประกอบการทางชายแดนด้านจังหวัดเชียงราย

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการค้นคว้าแบบอิสระ ตามหลักสูตร
ปริญญาบัณฑิตมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จึงใคร่ขอความกรุณาจากท่าน โปรดให้ข้อมูล
ในแบบสอบถามนี้ ซึ่งจะนำไปใช้ประโยชน์ทางการศึกษาวิจัยเท่านั้น พร้อมนี้ขอ
ขอบพระคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

แบบสอบถามนี้มี 3 ส่วน ประกอบด้วย

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาภาษีมูลค่าเพิ่ม
- ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาภาษีเงินได้นิติบุคคล
- ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาภาษีอากรทั่วไป

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาขีดเครื่องหมาย \surd ลงใน หน้าคำตอบที่ท่านเห็นว่าตรงกับความเป็นจริงเพียงคำตอบเดียว

1. เพศ

- 1. ชาย
- 2. หญิง

2. อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม

- 1. ต่ำกว่า 21 ปี
- 2. 21 - 30 ปี
- 3. 31 - 40 ปี
- 4. 41 - 50 ปี
- 5. มากกว่า 50 ปี

3. ระดับการศึกษา

1. ต่ำกว่าหรือเทียบเท่ามัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.
2. ปวส./อนุปริญญา
3. ปริญญาตรี
4. ปริญญาโท
5. สูงกว่าปริญญาโท

4. ตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. กรรมการผู้จัดการ
2. หัวหน้าผู้จัดการ
3. ผู้จัดการ
4. สมุหบัญชี หรือพนักงานบัญชี
5. อื่น ๆ โปรดระบุ.....

5. ประเภทของผู้ประกอบการ

1. ห้างหุ้นส่วนจำกัด
2. บริษัทจำกัด

6. ในปีที่ผ่านมา มีรายได้จากการส่งออกสินค้า

1. น้อยกว่า 2 ล้านบาท
2. 2 - 4.9 ล้านบาท
3. 5 - 7.9 ล้านบาท
4. 8 - 10 ล้านบาท
5. มากกว่า 10 ล้านบาท

7. ส่งออกสินค้าไปยังประเทศ

1. พม่า
2. ลาว
3. จีน
4. อื่น ๆ โปรดระบุ.....

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาภาษีมูลค่าเพิ่ม

ปัญหา	ระดับปัญหา					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มีปัญหา
<p>1. ปัญหาเกี่ยวกับฐานภาษีและความรับผิดชอบในการเสียภาษี ท่านประสบปัญหาในระดับใด</p> <p>1. อัตราภาษีที่จัดเก็บ (ร้อยละ 7) เป็นอัตราที่สูงทำให้เกิดภาระแก่กิจการ</p> <p>2. ฐานภาษีในการส่งออก (ตามประมวลรัษฎากร ให้ใช้ราคาเอฟ.โอ.บี. ตามใบขนสินค้าเป็นฐานภาษี แต่กิจการใช้ยอดขายตามจำนวนเงินค่าสินค้าที่โอนเข้ามายังประเทศไทย)</p> <p>3. การใช้อัตราแลกเปลี่ยนในการคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทย ณ วันที่เกิดการขายสินค้า</p> <p>4. กรณีการรับเงินมัดจำค่าสินค้าล่วงหน้า จะต้องนำส่งยอดขายในเดือนภาษีที่ได้รับเงินมัดจำค่าสินค้า หรือเมื่อเกิดการส่งออก สินค้าโดยผ่านพิธีการศุลกากร</p> <p>5. การโอนบัตรภาษีให้บุคคลอื่น มูลค่าเงินชดเชยค่าภาษีอากรถือเป็นรายได้ของกิจการ และต้องนำรายได้ตามมูลค่าของบัตรภาษีไปเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ซึ่งเป็นภาระแก่กิจการ</p> <p>6. การส่งสินค้าตัวอย่างให้ลูกค้าต่างประเทศโดยทางไปรษณีย์ โดยมีได้ผ่านพิธีการศุลกากร ไม่มีการออกใบขนสินค้า ถือเป็นการขายสินค้าในราชอาณาจักร</p> <p>7. อื่น ๆ (ระบุ).....</p>						

ปัญหา	ระดับปัญหา					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มีปัญหา
<p>2. ปัญหาเกี่ยวกับการจดทะเบียนและการยื่นแบบแสดงรายการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม ท่านประสบปัญหาในระดับใด</p> <p>1. เอกสารที่ใช้ประกอบการจดทะเบียนมีจำนวนมาก</p> <p>2. ไม่สามารถจดทะเบียน, แจ้งการเปลี่ยนแปลงรายการในทะเบียน, ยื่นแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ได้ทันภายในระยะเวลาที่กำหนด</p> <p>3. การจดทะเบียนและแจ้งการเปลี่ยนแปลงเป็นผู้ประกอบการมีขั้นตอนยุ่งยาก</p> <p>4. เอกสารการแสดงตนเป็นผู้ประกอบการภาษีมูลค่าเพิ่ม (แบบ ภ.พ.20) ได้รับความล่าช้า</p> <p>5. แบบฟอร์มในการจดทะเบียนต้องกรอกข้อมูลมาก</p> <p>6. การขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มมีความล่าช้า</p> <p>7. ไม่ทราบว่าสามารถขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มสามารถยื่นด้วยแบบ ภ.พ.30 แล้ว ยังมีการขอคืน โดยใช้แบบ ค.10</p> <p>8. แบบฟอร์มแสดงรายการเพื่อเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ.30) มีความเข้าใจยาก จึงทำให้เกิดการกรอกแบบผิดพลาด</p> <p>9. อื่น ๆ (ระบุ).....</p>						

ปัญหา	ระดับปัญหา					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มีปัญหา
<p>3. ปัญหาใบกำกับภาษี การจัดทำรายงาน ท่านประสบปัญหาในระดับใด</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การเขียนใบกำกับภาษีผิดต้องทำการยกเลิกฉบับที่เขียนผิด และออกฉบับใหม่แทน ทำให้เสียเวลา 2. ผู้ขายไม่ยอมออกใบแทนใบกำกับภาษีให้ เพราะลำบากในการค้นหาสำเนาใบกำกับภาษี 3. การนับระยะเวลาของการใช้สิทธินำใบกำกับภาษีซื้อ ไปใช้ได้ไม่เกินหกเดือน นับจากเดือนถัดจากที่ระบุไว้ในใบกำกับภาษี ทำให้ยุ่งยาก 4. ผู้ขายไม่ยอมออกใบกำกับภาษีให้ หรือกรณีต้องการใบกำกับภาษี จะต้องจ่ายค่าสินค้าในจำนวนที่สูงขึ้น 5. ผู้ขายสินค้าไม่ยอมส่งมอบใบกำกับภาษีให้ ถ้ายังไม่ชำระเงินค่าสินค้า 6. ไม่สามารถลงรายการค้าที่เกิดขึ้นได้ภายใน 3 วันทำการตามที่กฎหมายกำหนด 7. การจัดทำรายงานสินค้าและวัตถุดิบ มักไม่ตรงกับสินค้าที่มีอยู่จริง (เนื่องจากใบกำกับภาษี และสินค้ามาไม่พร้อมกัน) 8. อื่นๆ (ระบุ)..... 						

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาภาษีเงินได้นิติบุคคล

ปัญหา	ระดับปัญหา					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มีปัญหา
<p>1. ปัญหาเกี่ยวกับแบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคล (ภ.ง.ด.51, ภ.ง.ด.50) ท่านประสบปัญหาในระดับใด</p> <p>1. ไม่สามารถยื่นแบบแสดงรายการได้ทันภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด</p> <p>2. แบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ต้องกรอกข้อมูลมาก มีความซับซ้อน เข้าใจยาก ทำให้เกิดการผิดพลาดได้ง่าย</p> <p>3. อื่น ๆ (ระบุ).....</p>						
<p>2. ปัญหาเกี่ยวกับการคำนวณรายได้และรายจ่าย ท่านประสบปัญหาในระดับใด</p> <p>1. การคำนวณค่าเสื่อมราคาตามหลักการบัญชี สามารถใช้ได้หลายวิธี และใช้ในอัตราร้อยละเท่าใดก็ได้ แต่ทางบัญชีภาษีอากรจะกำหนดไม่เกินอัตราร้อยละของมูลค่าต้นทุนตามประเภททรัพย์สิน ทำให้กิจการคำนวณค่าเสื่อมราคาทางภาษีผิดพลาด</p> <p>2. การที่กิจการให้กรรมการผู้เป็นหุ้นส่วนหรือพนักงานในกิจการกู้ยืมเงินโดยไม่คิดดอกเบี้ยทางบัญชีไม่ถือเป็นรายได้ แต่ทางกฎหมายภาษีอากร เจ้าพนักงานประเมินสามารถประเมินดอกเบี้ยตามราคาตลาดในวันที่ให้กู้ยืมเงิน และถือเป็นรายได้ ทำให้กิจการไม่ได้คำนวณเป็นรายได้ และทำให้ยื่นรายรับเพื่อเสียภาษีไม่ถูกต้อง</p>						

ปัญหา	ระดับปัญหา					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มีปัญหา
<p>3. การคำนวณเงินตรา ทรัพย์สินหรือหนี้สินซึ่งมีค่าหรือราคาเป็นเงินตราต่างประเทศที่เหลืออยู่ในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี ให้คำนวณค่าหรือราคาเป็นเงินตราไทย (บาท) จึงทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของจำนวนเงินเกิดขึ้น ผลต่างของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวต้องนำมาบันทึกเป็นรายได้หรือรายจ่ายของกิจการ แต่กำไรหรือขาดทุนดังกล่าวไม่ได้เกิดจากผลการดำเนินงาน ทำให้กิจการต้องคำนวณทุกรอบระยะเวลาบัญชี ตราบใดที่ทรัพย์สินหรือหนี้สินคงค้างเป็นเงินตราต่างประเทศ</p> <p>4. การคำนวณราคาสินค้าคงเหลือตามประมวลรัษฎากร ให้ใช้ราคาทุนหรือราคาตลาดแล้วแต่อย่างใดจะน้อยกว่า แต่มาตรฐานการบัญชีให้ใช้ราคาทุนหรือมูลค่าสุทธิแล้วแต่ราคาใดจะน้อยกว่าทำให้การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีผิดพลาด</p> <p>5. การจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดตามประมวลรัษฎากร บางครั้งไม่สามารถปฏิบัติตามได้ เช่น ลูกหนี้เลิกกิจการ แต่ไม่สามารถจะจำหน่ายหนี้สูญออกจากบัญชีลูกหนี้ได้</p> <p>6. รายจ่ายค่าบริจาคมการกุศลสาธารณะ ทางบัญชีถือเป็นรายจ่ายทั้งจำนวนตามที่มีหลักฐาน แต่ประมวลรัษฎากรให้ถือเป็นรายจ่ายได้ไม่เกินร้อยละ 2 ของกำไรสุทธิ</p>						

ปัญหา	ระดับปัญหา					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มีปัญหา
7. รายจ่ายที่มีลักษณะเป็นการลงทุนหรือรายจ่ายในการต่อเติมเปลี่ยนแปลง ขยายออก หรือทำให้ดีขึ้น กับรายจ่ายที่เป็นการซ่อมแซม กิจการไม่สามารถวิเคราะห์รายการที่เกิดขึ้นได้						
8. เบี้ยปรับและหรือเงินเพิ่มภาษีอากร ค่าปรับอาญา ภาษีเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ทางบัญชีถือเป็นรายจ่ายทั้งจำนวน แต่ประมวลรัษฎากรไม่ให้ถือเป็นรายจ่าย จึงทำให้เกิดความแตกต่างของกำไรสุทธิทางบัญชี และภาษีอากร						
9. รายจ่ายที่กิจการได้จ่ายไปจริง แต่ไม่สามารถพิสูจน์ผู้รับได้ เนื่องจากไม่มีหลักฐานการรับเงินจากผู้รับ						
10. รายจ่ายที่กิจการกำหนดจ่ายจากผลกำไรที่ได้เมื่อสิ้นสุดรอบระยะเวลาบัญชี เช่น โบนัสพนักงาน ซึ่งทางมาตรฐานบัญชีสามารถถือเป็นรายจ่ายได้ แต่ตามประมวลรัษฎากรถือเป็นรายจ่ายต้องห้าม						
11. อื่น ๆ (ระบุ).....						

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาภาณีอากรทั่ว ๆ ไป

ปัญหา	ระดับปัญหา					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มีปัญหา
<p>ท่านคิดว่าท่านประสบปัญหาในด้านต่าง ๆ เหล่านี้ในระดับใด</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. บุคลากรของกิจการขาดการฝึกอบรม 2. บุคลากรของกิจการ ไม่เข้าใจในข้อกำหนดหมายภาณีอากร และวิธีปฏิบัติ 3. กิจการมีบุคลากรไม่เพียงพอ 4. กิจการขาดผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาณีที่ให้คำแนะนำ 5. กิจการขาดเทคโนโลยีที่จะช่วยในการจัดทำรายงาน เช่น คอมพิวเตอร์ เพื่อให้เกิดความรวดเร็ว 6. กิจการ ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับกฎหมายภาณีอากรใหม่ ๆ ล่าช้า 7. มีการเปลี่ยนแปลงกฎระเบียบบ่อยมาก 8. การประชาสัมพันธ์น้อย และซ้ำ เกี่ยวกับกฎหมายภาณีอากรที่มีการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง 9. การปฏิบัติงานซ้ำของเจ้าหน้าที่สรรพากรในการรับแบบเพื่อเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม 10. เจ้าหน้าที่สรรพากร ไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับภาณีอากร ได้อย่างชัดเจน 11. การให้บริการหรือการอำนวยความสะดวกในการเสียภาษีของเจ้าหน้าที่สรรพากรมีความล่าช้า 12. คำพูด กริยา มารยาทของเจ้าหน้าที่สรรพากรต่อผู้ประกอบการที่มาติดต่อ 13. ความยากง่ายในการ โทรศัพท์เข้ามาติดต่อเกี่ยวกับภาณีอากรกับหน่วยงานสรรพากร 14. อื่น ๆ (ระบุ)..... 						

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

ภาคผนวก ข

ใบขนสินค้าขาออก

กศค. 101

ผู้ส่งของออก ชื่อ ที่อยู่ โทรศัพท์		เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร		ของต้องห้าม		เลขที่ใบขน	
ชื่อและเลขที่บริษัทพาณิชย์		ใบอนุญาตส่งออกหรือหนังสือใบระบ:		☐ ขนสินค้า ม 19 ☐ ขนสินค้า ม 19 ทวี ☐ ขนเงินตรา		สิ่งการตรวจ	
				ภาษีอากรที่ต้องเสีย ค่าภาษีอากร (บาท) เงินประกัน (บาท)		เลขที่ชำระภาษีอากร/ประกัน	
แบบ อ.ค.:		วันที่		ภาษีอากรขาออก ภาษีอากร (บาท) เงินประกัน (บาท)		ภาษีไปต่างประเทศ รหัส ประเทศปลายทาง รหัส	
ส่งออกโดยทาง:		☐ เรือ ☐ เรือ ☐ อากาศ ☐ ไปรษณีย์		เลขที่ชำระภาษีอากร/ประกัน			
ชื่อขานล. หนังสือ							
ท่าเรือหรือท่าส่งของออก		วันส่งออก					
รายการที่	เครื่องหมายและเลขหมายที่	จำนวนและลักษณะหรือชื่อ	ชนิดของ				
(ถ้ามีรายการมากกว่า 3 รายการโปรดใช้ใบต่อ)							
จำนวนทั้งหมดรวม (ตัวเลข)		(ตัวอักษร)				อัตราแลกเปลี่ยน	
รายการที่	ประเภทพัสดุ	น้ำหนักสุทธิ	ปริมาณ	ราคาของ FOB (เงินค่าประเทศ)	ราคาประเมินอากร	อัตราอากร	อากรขาออก
	รหัสสินค้า หนังสือ			ราคาของ FOB (บาท)			
	เจ้าหน้าที่						
	เจ้าหน้าที่						
	เจ้าหน้าที่						
			รวมยกไป				
รายละเอียดการตรวจ		ข้าพเจ้าขอรับรองว่ารายการที่แสดงข้างต้นนี้เป็นความจริงทุกประการ หากไม่จริง ต้องครบถ้วนข้าพเจ้าขอรับเป็นความผิดตามกฎหมาย				รวมค่าภาษีอากรทั้งสิ้น	
เจ้าหน้าที่ผู้ตรวจ		(ลายเซ็นของผู้ส่งของออก)				วันที่	

สำหรับผู้ส่งของออก	บันทึกการตรวจสอบพิธีการ		
บันทึกกองบ่อน้ำและปราบปราม	บันทึกการประเวณีอาช:		
บันทึกการนำส่ง	บันทึกการวิเคราะห์สินค้า		
บันทึกการตรวจ			
บันทึกการขนส่ง	บันทึกการรับบรรจุ		

COMMERCIAL INVOICE

Shipper/Exporter	No. & date of invoice	ใบกำกับสินค้าเลขที่และลงวันที่
ผู้ส่งหรือผู้ส่งออกพร้อมที่อยู่	no. & date of L/C	เลขหมาย และวันที่
For Account & Risk of Messrs.	L/C issuing bank	ผ่านธนาคาร
	Remarks	หมายเหตุ (ถ้ามี)
ผู้รับตราส่ง		
Notify party		
แจ้งผู้ที่เกี่ยวข้อง		

Port of loading เมืองท่าส่งสินค้า	Port of Discharge เมืองท่าปลายทาง	No. of packages. จำนวนภาชนะหีบห่อ	Meas ขนาดของหีบห่อ
Carrier ขนส่งโดย	Sailing on or about กำหนดเรือออกโดยประมาณ	Net Weight น้ำหนักสุทธิ	Gross Weight น้ำหนักรวมหีบห่อ

Marks and numbers	Description of goods	Quantity	Unit Price	Amount
เครื่องหมายและเลขหมายหีบห่อ	รายละเอียดของสินค้า	ปริมาณ	ราคาคงหน่วย	ราคารวม

US\$

TOTAL : US\$

ยอดรวมสุทธิจ่ายของรายการ

TOTAL : ยอดรวมของราคาคงหน่วยเป็นตัวอักษร

FOB : US\$
 FREIGHT CHARGES : US\$ รายละเอียดของราคาสินค้า
 INSURANCE PREMIUM : US\$
 C. I. F. : US\$

WE HEREBY CERTIFY THAT INVOICES ARE IN ALL RESPECT TRUE AND CORRECT AND THE GOODS MENTIONED HEREIN ARE OF THAILAND ORIGIN

"ข้อความรับรองความถูกต้อง และรับรองว่าสินค้าว่าผลิตโดยประเทศไทย"

.....
 ลงลายมือชื่อผู้มีอำนาจพร้อมประทับตรา

ผู้ส่งของออก (ชื่อ ที่อยู่ โทรศัพท์)		เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร		เลขที่ใบรับสินค้าขาออก		
ขอรับรองว่ารายการที่ระบุไว้ถูกต้องตามความเป็นจริง (ลายมือชื่อและตราประทับของผู้ส่งของออก) วันที่				สินค้าแทนที่ประเภทที่ 1 แบบ ฐ.ต. 1 รายงานการส่งของออก (มูลค่าเกิน 500,000)		
				ขายไปยังประเทศ	รหัส	ประเทศปลายทาง
				เงื่อนไขการส่งมอบและชำระเงิน		
				☐ 1. เอฟ.ไอ.บี.	☐ 3. ซี.แอนด์.เอฟ.	
				☐ 2. ซี.ไอ.เอฟ.	☐ 4. อื่น ๆ	
				เลขที่บัญชีราคาสินค้า	สกุลเงิน	รหัส
ชนิดของ	รหัสสินค้า	น้ำหนักสุทธิ/ปริมาณ	มูลค่า เอฟ.ไอ.บี.	มูลค่าตามบัญชีราคาสินค้า		
1						
2						
3						
4						
การชำระเงินค่าของ				รวม		
☐ ได้รับชำระเงิน จำนวน						
☐ 1. เช็คเดอริฟอห์เคดิต ☐ 2. ตั๋วเรียกเก็บเงินชนิด ☐ ดี/พี ☐ ดี/เอ ☐ 3. ส่วนหน้าก่อนส่งของออก				จำนวนชำระเงิน ☐ เมื่อเงิน ☐ ไม่เกิน 180 วัน (ระบุ)		
				☐ เงิน 180 วัน (ระบุ)		
				☐ 4. วิธีอื่น ๆ (ระบุ)		
☐ ไม่ได้รับชำระเงิน จำนวน				เนื่องจากส่งออกไปเพื่อ		
☐ 1. ช้อมแซม				☐ 2. ทดสอบ		
☐ 5. นักกลบลบหนี้				☐ 6. ลงทุนในต่างประเทศ		
				☐ 3. แสดง หรือเผยแพร่		
				☐ 4. ชุดระเบียบ		
				☐ 7. แลกเปลี่ยนสินค้า		
				☐ 8. อื่น ๆ		
สำหรับเจ้าพนักงานหรือธนาคารรับอนุญาต อนุญาตให้ ☐ ได้รับชำระค่าของเกินกว่า 180 วัน ☐ ไม่ต้องนำเงินตราต่างประเทศค่าของเข้ามาขาย ☐ คืออายุการนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาขาย				สำหรับเจ้าหน้าที่ศุลกากร		
ลายมือชื่อและตราประทับของเจ้าพนักงาน หรือธนาคารรับอนุญาต: วันที่						

	ชนิดของ	รหัสสินค้า	น้ำหนักสุทธิ/ปริมาณ	มูลค่า เอฟ.ไอ.บี.	มูลค่าตามบัญชีราคาสินค้า
5					
6					
7					
8					
9					
10					
			รวม		

ชนิดของเอกสารขาออกประเภทต่างๆ

คำอธิบายและตัวอย่างในใบรายการบรรจุหีบห่อ

PACKING LIST

1 BANGKOK, วัน / เดือน /

2 INV. NO. เลขหมายใบกำกับสินค้าที่ต้องอ้างถึง

3 SHIPPED TO. ตั้งงกรรถเรือและที่อยู่ของผู้รับสินค้าปลายทาง

4 PER ปรอกรนิคองทานะที่รับส่ง

5 SAILING ปรอกรกำหนดเวลาที่กำหนดออกเดินทางไปจากท่าที่ส่ง

DESCRIPTION	PACKAGE NO.	QUANTITY	WEIGHT		MEASURE MENT
			NET	GROSS	
<p>6 ปรอกรรายละเอียดหรือชนิดของสินค้าตามใบกำกับสินค้า หรืออาจมากกว่าถ้าสินค้าชนิดเดียว แต่มีหลายขนาด ในหีบห่อควรแจ้งขนาดไว้ด้วย จะเป็นการสะดวกมากแก่ผู้รับสินค้า</p> <p>12 SHIPPING MARK & NOS. CONSIGNEE'S NAME & ADDRESS. OR OTHER MARKS & NO. AS THE SAME INVOICE เครื่องหมายและเลขหมายของหีบห่อเป็นกฎเกณฑ์และระเบียบที่ศุลกากรทุกประเทศยึดถือและปฏิบัติ เพราะจะเป็นการชี้แจงถึงการเป็นเจ้าของของสินค้าที่มีเครื่องหมายนั้นๆ ได้อย่างชัดเจนและไม่สับสนอีกด้วย</p>	<p>7</p> <p>การกำกับเลขหมายของหีบห่อเป็นสำคัญมาก เพราะจะช่วยให้เข้าใจในแต่ละหีบห่อมีสินค้าอะไรบ้าง และมีปริมาณที่บรรจุจำนวนเท่าไร</p>	<p>8</p> <p>ส่วนปริมาณที่บรรจุอยู่ในหีบห่อแต่ละหีบ และต้องสรุปปริมาณรวมทั้งหมดเป็นเท่าไรด้วย</p>	<p>9</p> <p>น้ำหนักสุทธิที่มีความจำเป็นมากในการทราบปริมาณของสินค้าทั้งหมดที่ส่งออกไป</p>	<p>10</p> <p>น้ำหนักรวมบรรจุภัณฑ์ในแต่ละหีบห่อและรวมจะช่วยให้สามารถคิดค่าขนส่งได้สะดวกขึ้น</p>	<p>11</p> <p>ขนาดของบรรจุภัณฑ์ที่เป็นสิ่งสำคัญไม่แพ้กันกับรวมของสินค้าทั้งหมด เพราะสินค้าบางประเภทจะคำนวณค่าขนส่งและค่าธรรมเนียมตามปริมาณของสินค้าอีกด้วย</p>
			<p>13 SIGNATURE</p> <p>ผู้ส่งออกต้องลงลายมือชื่อหรือประทับตราถ้าเป็นนิติบุคคล แต่ถ้าเป็นส่วนบุคคลไม่จำเป็นต้องประทับหรือลงนามสกุลเท่านั้นก็พอ</p>		

ใบแนบใบขนสินค้าขาออก ขลสินค้ากรมศุลกากร มาตรา 19 ทวิ

กศก. 1

เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร		เลขที่ใบอนุญาต
ชื่อผู้ส่งออก		สั่งการตรวจ
รหัสผู้ส่งออก		
ส่งออกโดยทาง ☐ นก ☐ เรือ ☐ อากาศ ☐ ไปรษณีย์		เลขที่ยกเว้น/ชำระอากร
ชื่อยานพาหนะ		
ท่าหรือที่ส่งออก	วันส่งออก	

รายการที่	คู่ค้าการผลิต	จำนวนหีบห่อ	น้ำหนักสุทธิ	ปริมาณ	ราคาของ (FOB) เงินตราต่างประเทศ/ไทย	รวมครอง

☐ ไม่ได้รับการผ่อนผันการรักษาวินัย ☐ ได้รับการผ่อนผันการรักษาวินัย คำประกาศ กศอ.ที่	การโอนสิทธิกรณีผู้ส่งออกมิใช่ผู้นำออกรับ
ประทับตราสมบูรณ์ เจ้าหน้าที่ศุลกากร	

ฝ่ายรับผู้ส่งของออก	บันทึกการตรวจสอบกิจการ		
บันทึกกองบ้องกันและปราบปราม	บันทึกการประเวณีอากร		
บันทึกการนำเข้าส่ง	บันทึกการวิเคราะห์สินค้า/ รับของศุลกากรมลฑล		
บันทึกการตรวจ			
บันทึกการปล่อย	บันทึกการรับบรรจุทุก		

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

ภาคผนวก ค

ภาษีมูลค่าเพิ่ม

1. ผู้มีหน้าที่เสียภาษี

เนื่องจากภาษีมูลค่าเพิ่มจัดเก็บจากการขายสินค้า การให้บริการและการนำเข้าสินค้า หรือบริการทั่วไปจากต่างประเทศ ดังนั้นหากจะจำแนกกระบวนการที่ทำให้มีขึ้นซึ่งสินค้าจนถึงการบริโภคสินค้าแล้ว อาจแบ่งได้เป็นขั้นตอนการผลิต การขายส่ง การขายปลีก ซึ่งการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจะครอบคลุมทุกขั้นตอนที่มีการจำหน่ายสินค้า อาจกล่าวได้ว่า ผู้ที่อยู่ในข่ายมีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มประกอบด้วย ผู้ผลิต ผู้ขายส่ง ผู้ขายปลีก ผู้ส่งออก ผู้ให้บริการ และผู้นำเข้า ไม่ว่าจะประกอบกิจการในรูปของบุคคลธรรมดา คณะบุคคล ห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท องค์กรของรัฐบาลหรือนิติบุคคลใด ๆ ก็ตาม

ดังนั้น ผู้ที่ขายสินค้าหรือให้บริการในแต่ละขั้นตอน มีหน้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มต่อเมื่อได้ขายสินค้าหรือให้บริการในทางธุรกิจหรือวิชาชีพเท่านั้น ซึ่งเรียกว่า “ผู้ประกอบการ” และมีสิทธิและหน้าที่เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นทันที เมื่อได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มเป็น “ผู้ประกอบการจดทะเบียน” แล้วเท่านั้น

2. การจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

ผู้ประกอบการที่ประกอบกิจการขายสินค้าหรือให้บริการ หากมีรายรับเกิดขึ้นในปีหนึ่งเป็นจำนวนเกินกว่า 1,200,000 บาทขึ้นไป โดยปกติผู้ประกอบการมีหน้าที่ต้องยื่นคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม เพื่อเป็น “ผู้ประกอบการจดทะเบียน” ตามกฎหมายเสียก่อน

อย่างไรก็ดี สำหรับผู้ประกอบการที่ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มบางประเภท ได้แก่ ผู้ประกอบการที่มีรายรับเป็นจำนวนไม่เกิน 1,200,000 บาทต่อปี หรือขายสินค้าพืชผลทางการเกษตร สินค้าที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร การขายสัตว์ทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต ฯลฯ ซึ่งผู้ประกอบการดังกล่าวนี้ แม้จะไม่มีหน้าที่ในการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มก็ตาม แต่หากเห็นประโยชน์ที่จะได้รับจากระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม ผู้ประกอบการก็สามารถเลือกเข้ามาจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม เพื่อเป็น “ผู้ประกอบการจดทะเบียน” ก็ได้

2.1 กำหนดเวลาจดทะเบียน

(1) กรณีจะเริ่มประกอบการ หากประสงค์จะเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน ให้แจ้งการขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามแบบ ภ.พ.01 ได้ทันทีก่อนวันเริ่มประกอบการ

(2) กรณีที่มีรายรับจากการประกอบกิจการไม่เกิน 1,200,000 บาทต่อปี ซึ่งจะได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม แต่ต่อมาภายหลังมีรายรับเกิดขึ้นเกิน 1,200,000 บาทต่อปี ให้ยื่นคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มภายใน 30 วัน นับแต่วันที่มียารับเกิน 1,200,000 บาท

2.2 สถานที่จดทะเบียน

การยื่นคำขอจดทะเบียนในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นคำขอจดทะเบียน ณ ที่ว่าการเขตท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่ สำหรับในจังหวัดอื่นให้ยื่นคำขอจดทะเบียน ณ ที่ว่าการอำเภอ/กิ่งอำเภอท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่ กรณีมีสถานประกอบการหลายแห่งให้ยื่นคำขอจดทะเบียนต่อที่ว่าการเขตท้องที่/ที่ว่าการอำเภอท้องที่ที่สถานประกอบการอันเป็นที่ตั้งของสำนักงานใหญ่เพียงแห่งเดียว

กรณีเปิดสถานประกอบการเพิ่มเติม ย้ายสถานประกอบการหรือโอนกิจการ ผู้ประกอบการมีหน้าที่แจ้งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ตามแบบ ภ.พ.09 ณ สถานที่ที่ได้จดทะเบียนไว้เดิม ก่อนวันที่มีการเปลี่ยนแปลงไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน เว้นแต่กรณีเปลี่ยนแปลงรายการที่ประกอบกิจการปิดสถานประกอบการ และประกอบกิจการให้แจ้งการเปลี่ยนแปลงการปิด และการเลิก ณ สถานที่ที่ได้จดทะเบียนไว้เดิมภายในสิบห้าวันนับจากวันที่มีการเปลี่ยนแปลง การปิด และการเลิก ตามแบบ ภ.พ.09 เช่นกัน

3. การยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษี

ผู้ประกอบการจดทะเบียนจะต้องยื่นแบบแสดงรายการ พร้อมทั้งชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม (ถ้ามี) เป็นรายเดือน ภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดไป ไม่ว่าจะมีการขายสินค้า หรือให้บริการเกิดขึ้นในเดือนภาคนั้นหรือไม่ก็ตาม โดยใช้แบบแสดงรายการภาษี (ภ.พ.30)

การยื่นแบบ ภ.พ.30 เพื่อชำระภาษีมูลค่าเพิ่มในแต่ละเดือน ให้ยื่น ณ ที่ว่าการเขต/ที่ว่าการอำเภอท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่ ถ้ามีสถานประกอบการหลายแห่งให้แยกยื่นแบบและชำระภาษี (ถ้ามี) เป็นรายสถานประกอบการ ณ ท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่ แต่ถ้าประสงค์จะขอยื่นแบบและชำระภาษีรวมกัน ณ ท้องที่ใด ก็อาจทำได้โดยเสนอขออนุมัติต่อกรมสรรพากรก่อน โดยใช้แบบ ภ.พ.02

4. ฐานภาษี

ภาษีขายที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนเรียกเก็บ จากผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการ เมื่อความรับผิดที่จะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น จะคำนวณจากฐานภาษี จากสูตรดังนี้

$$\text{ภาษีขาย} = \text{ฐานภาษี} \times \text{อัตราภาษีร้อยละ 10}$$

หรือในกรณีที่เป็นผู้ส่งออกจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

$$\text{ภาษีขาย} = \text{ฐานภาษี} \times \text{อัตราภาษีร้อยละ 0}$$

ฐานภาษีสำหรับการขายสินค้าโดยวิธีการส่งออก ได้แก่ ราคา F.O.B. ของสินค้าบวก ภาษีสรรพสามิต (ถ้ามี) บวก ค่าธรรมเนียมอื่น ๆ (ถ้ามี) แต่ไม่รวมอากรขาออก

ราคา F.O.B. ได้แก่ ราคาสินค้า ณ ค่านศุลกากรส่งออกโดยไม่รวมค่าประกันภัยและค่าขนส่งจากค่านศุลกากรส่งออกไปต่างประเทศ

5. ความรับผิดในการเสียภาษี

กรณีการขายสินค้าโดยการส่งออก ความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มจะเกิดขึ้นพร้อมกันกับการชำระอากรขาออกตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร หรือวันที่ได้มีการวางค้ำประกันอากรขาออกแล้วแต่กรณี และหากไม่มีกรณีที่จะต้องชำระอากรขาออก ความรับผิดจะเกิดขึ้นในวันที่มีการออกไปขนสินค้าขาออก

6. อัตราภาษี

อัตราภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นดังนี้

(1) อัตราภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 7 สำหรับการขายสินค้าหรือการให้บริการทุกประเภท รวมทั้งการนำเข้า (อัตราภาษีนี้อัตราภาษีนี้ได้รวมภาษีท้องถิ่นไว้แล้ว)

(2) อัตราภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 0 ใช้สำหรับการประกอบการดังต่อไปนี้

- การส่งออกสินค้า
- การให้บริการขนส่งระหว่างประเทศโดยอากาศยานหรือเรือเดินทะเล (ถ้าเป็นผู้ประกอบการที่เป็นนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศ จะได้รับอัตราศูนย์เฉพาะกรณีในประเทศนั้นให้การปฏิบัติแก่นิติบุคคลไทยในทำนองเดียวกัน)
- การขายสินค้าหรือการให้บริการแก่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ตามโครงการเงินกู้หรือเงินช่วยเหลือจากต่างประเทศ
- การขายสินค้าหรือการให้บริการกับองค์การสหประชาชาติ ทบวงการชำนัญพิเศษของสหประชาชาติ สถานเอกอัครราชทูต สถานกงสุลใหญ่ สถานกงสุล

- การขายสินค้าหรือการให้บริการระหว่างคลังสินค้าทัณฑ์บนด้วยกันหรือระหว่างผู้ประกอบการที่ประกอบกิจการอยู่ในเขตอุตสาหกรรมส่งออกไม่ว่าจะอยู่ในเขตอุตสาหกรรมส่งออกเดียวกันหรือไม่ รวมทั้งการขายสินค้าหรือการให้บริการระหว่างคลังสินค้าทัณฑ์บนกับผู้ประกอบการอยู่ในเขตอุตสาหกรรมส่งออก

7. การคำนวณภาษี

ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มมีหน้าที่ต้องคำนวณหาจำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มที่จะต้องชำระ (หรือมีสิทธิได้รับคืน) เป็นรายเดือน ๆ ละหนึ่งครั้งตามเดือนปฏิทิน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มที่ใช้สำหรับผู้ประกอบการจดทะเบียนแต่ละประเภท ดังต่อไปนี้

7.1 ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 7 การคำนวณภาษีที่ต้องชำระในแต่ละเดือนจะเป็นดังนี้

$$\text{ภาษีที่ต้องชำระ} = \text{ภาษีขาย} - \text{ภาษีซื้อ}$$

หากผลการคำนวณเป็นลบ (-) เกิดจากภาษีซื้อมากกว่าภาษีขาย ก็มีสิทธิได้รับคืนภาษี

ภาษีขาย หมายความว่า ภาษีมูลค่าเพิ่มที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนได้เรียกเก็บหรือพึงเรียกเก็บจากผู้ซื้อสินค้า หรือผู้รับบริการเมื่อขายสินค้า หรือรับชำระค่าบริการ หากภาษีขายเกิดขึ้นในเดือนใด ก็เป็นภาษีขายของเดือนนั้น ไม่คำนึงว่าสินค้าที่ขายหรือบริการที่ให้นั้นจะซื้อมาหรือเป็นผลมาจากการผลิตในเดือนใดก็ตาม

ภาษีซื้อ หมายความว่า ภาษีมูลค่าเพิ่มที่ผู้ประกอบการได้จ่ายให้กับผู้ขายสินค้าหรือผู้ให้บริการที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน เมื่อซื้อสินค้าหรือชำระค่าบริการเพื่อใช้ในการประกอบกิจการของตน (ทั้งที่เป็นวัตถุดิบ สินค้า และอุปกรณ์) หากภาษีซื้อเกิดขึ้นในเดือนใด ก็เป็นภาษีซื้อของเดือนนั้น แต่ถ้ามิได้นำภาษีซื้อที่เกิดขึ้นไปหักในการคำนวณภาษีในเดือนที่เกิดขึ้นเพราะมีเหตุจำเป็น คือ เหตุจำเป็นซึ่งเกิดขึ้นตามประเพณีการค้า เหตุสุดวิสัย หรือ ได้รับใบกำกับภาษีในเดือนภาษีอื่นที่มีใช้เดือนภาษีที่ระบุไว้ในใบกำกับภาษี สามารถนำไปหักในการคำนวณภาษีในเดือนภาษีหลังจากนั้นได้ แต่ต้องไม่เกินหกเดือนนับแต่เดือนถัดจากเดือนที่ออกใบกำกับภาษี และให้ระบุข้อความว่า “ถือเป็นภาษีซื้อในเดือนภาษี.....” ไว้ในใบกำกับภาษีดังกล่าว และใบกำกับภาษีซื้อสามารถนำมาเป็นหลักฐานในการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเพื่อขอคืนภาษีได้ภายในกำหนดเวลา 3 ปี นับแต่วันที่ออกใบกำกับภาษี

8. ใบกำกับภาษี

ใบกำกับภาษี คือ เอกสารสำคัญซึ่งผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มต้องออกให้กับผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการในทุกครั้งที่มีการขายสินค้าหรือให้บริการ ในกรณีของการขายสินค้าผู้ประกอบการมีหน้าที่ต้องออกใบกำกับภาษีพร้อมทั้งส่งมอบใบกำกับภาษีให้กับผู้ซื้อสินค้าในทันทีที่มีการส่งมอบสินค้าให้กับผู้ซื้อ สำหรับกรณีของการให้บริการ ผู้ประกอบการมีหน้าที่ต้องออกใบกำกับภาษีพร้อมทั้งส่งมอบใบกำกับภาษีให้กับผู้รับบริการในทันทีที่มีการรับชำระราคาค่าบริการ

ผู้ประกอบการจดทะเบียนต้องจัดทำใบกำกับภาษีอย่างน้อย 2 ฉบับ โดยต้นฉบับส่งมอบให้แก่ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการ ส่วนสำเนาผู้ประกอบการจดทะเบียนต้องเก็บรักษาไว้เพื่อเป็นหลักฐานประกอบการลงรายงานภาษีขาย ในกรณีที่มิมีสถานประกอบการหลายแห่ง การออกใบกำกับภาษีให้ออกเป็นรายงานประกอบการ

สำหรับผู้ประกอบการจดทะเบียนที่เป็นผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการต้องเรียกใบกำกับภาษีแบบเต็มรูปจากผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งเป็นผู้ขายสินค้าหรือผู้ให้บริการเพื่อใช้เป็นหลักฐานในการนำภาษีซื้อมาหักออกจากภาษีขายในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มที่ต้องชำระ

ส่วนใบกำกับภาษีของการขายสินค้าหรือให้บริการโดยการส่งออก ให้มีรายการเช่นเดียวกันกับใบกำกับสินค้าซึ่งผู้ส่งออกได้ออกเป็นปกติตามระเบียบการค้าระหว่างประเทศ กรณีดังกล่าวไม่ต้องมีคำว่าใบกำกับภาษี และไม่ต้องมีรายการตามมาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากร

ใบแทนใบกำกับภาษี

ในกรณีที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนได้จัดทำใบกำกับภาษีแล้ว ต่อมาหากได้รับการร้องขอจากผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการว่าได้ทำใบกำกับภาษีนั้นสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในส่วนที่เป็นสาระสำคัญ กรณีดังกล่าว ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนออกใบแทนใบกำกับภาษี ให้แก่ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการ

การออกใบแทนใบกำกับภาษี ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งได้รับการร้องขอให้ออกใบแทนใบกำกับภาษี ถ่ายเอกสารสำเนาใบกำกับภาษี แล้วบันทึกรายการดังต่อไปนี้ในภาพถ่ายเอกสารหรือด้านหลังของภาพถ่ายเอกสารดังกล่าว

- (ก) ใบแทนออกให้ครั้งที่.....
- (ข) วัน เดือน ปี ที่ออกใบแทน
- (ค) คำอธิบายย่อ ๆ ถึงสาเหตุที่ออกใบแทน
- (ง) ลงลายมือชื่อของผู้ออกใบแทน

(2) ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งได้ออกใบแทนตาม (1) บันทึกรายการตาม (1) (ก) ถึง (ง) ในด้านหลังสำเนาใบกำกับภาษีด้วย

(3) ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งได้ออกใบแทนตาม (1) บันทึกรายการออกใบแทนในรายงานภาษีขายในเดือนที่มีการออกใบแทน โดยระบุชื่อผู้ซื้อ เลขที่ เล่มที่ วันที่ของใบกำกับภาษีที่ได้มีการออกใบแทนตาม (1)

การยกเลิกใบกำกับภาษีที่ไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ และ ออกฉบับใหม่แทนฉบับเดิม

ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ซื้อสินค้าหรือรับบริการมีสิทธินำภาษีมูลค่าเพิ่มตามใบกำกับภาษีไปถือเป็นภาษีซื้อในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม อย่างไรก็ตาม ใดก็ตามที่ออกใบกำกับภาษีดังกล่าวมีรายการในส่วนที่เป็นสาระสำคัญถูกต้องครบถ้วน ตามมาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากร

หลักเกณฑ์การยกเลิกใบกำกับภาษีฉบับเดิม และออกใบกำกับภาษีฉบับใหม่แทน

1. เมื่อผู้ประกอบการจดทะเบียนได้รับการร้องขอจากผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ซื้อสินค้าหรือรับบริการ ให้ยกเลิกใบกำกับภาษีฉบับเดิมและออกใบกำกับภาษีฉบับใหม่แทน เนื่องจากรายการในใบกำกับภาษีไม่ถูกต้องครบถ้วนตามมาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากร หรือรายการในใบกำกับภาษีไม่ถูกต้อง หรือมีการผิดพลาด ชุคลบ บางรายการในใบกำกับภาษี ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่เป็นผู้ออกใบกำกับภาษีเรียกคืนใบกำกับภาษีฉบับเดิมมาทำการประทับตราหรือขีดฆ่ายกเลิก แล้วให้เก็บรวมไว้กับสำเนาใบกำกับภาษีฉบับเดิมแล้วจึงออกฉบับใหม่ให้แก่ผู้ประกอบการที่ร้องขอ โดยลงวัน เดือน ปี ในใบกำกับภาษีฉบับใหม่ให้ตรงกับวัน เดือน ปี ในใบกำกับภาษีฉบับเดิม

2. ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ออกใบกำกับภาษีฉบับใหม่ หมายเหตุไว้ในใบกำกับภาษีฉบับใหม่ไว้ด้วยว่า “เป็นการยกเลิกและออกใบกำกับภาษีฉบับใหม่แทนฉบับเดิมเลขที่.....เล่มที่.....”

3. ผู้ประกอบการที่ขอให้ยกเลิกใบกำกับภาษีฉบับเดิมและออกฉบับใหม่ต้องถ่ายเอกสารใบกำกับภาษีฉบับเดิม (ฉบับที่ขอยกเลิก) ติดเรื่องไว้ และส่งมอบใบกำกับภาษีฉบับที่ขอเรียกคืนให้ผู้ออกใบกำกับภาษีนำไปรวมกับสำเนาไว้เป็นหลักฐาน

4. ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ออกใบกำกับภาษีฉบับใหม่หมายเหตุการยกเลิกใบกำกับภาษีไว้ในรายงานภาษีขายประจำเดือนที่ออกใบกำกับภาษีฉบับใหม่แทนด้วย

9. ประเภทรายงานที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนต้องจัดทำ

(1) รายงานภาษีขาย เป็นแบบรายงานที่มีวัตถุประสงค์ให้จัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์ในการบันทึกจำนวนภาษีขายของกิจการที่ได้เรียกเก็บจากลูกค้าในแต่ละเดือน

(2) รายงานภาษีซื้อ ผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการในรูปของบริษัท ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือบุคคลธรรมดา มีสิทธิที่จะนำภาษีมูลค่าเพิ่มที่ตนเองได้เสียไปแล้วมาหักออกในการคำนวณภาษีที่ต้องเสียทั้งสิ้น จึงกำหนดให้ผู้เสียภาษีทุกรายจัดทำรายงานแสดงจำนวนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มที่ชำระไว้แล้ว

(3) รายงานสินค้าและวัตถุดิบ โดยเหตุที่การคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มเกี่ยวข้องกับทางด้านผลผลิตที่ขายได้ และทางด้านวัตถุดิบที่ซื้อมาใช้ในการผลิต จึงกำหนดให้จัดทำรายงานสินค้าและวัตถุดิบในครอบครอง เพื่อแสดงยอดสินค้าที่ผลิตได้และจำหน่ายออกไป และยอดวัตถุดิบที่ซื้อมาและใช้ไปให้ถูกต้องตรงตามความเป็นจริง ในกรณีผู้เสียภาษีเป็นผู้ผลิต ให้ผู้เสียภาษีจัดทำรายงานสินค้าและวัตถุดิบ แต่ถ้าประกอบกิจการซื้อมาขายไปก็ให้จัดทำรายงานสินค้าเพียงอย่างเดียว โดยบันทึกรายการสินค้าและวัตถุดิบตามวันที่ได้รับหรือจำหน่ายสินค้าออกไปจริง

สำหรับผู้ประกอบการจดทะเบียนที่เป็นบุคคลธรรมดาได้รับยกเว้นไม่ต้องจัดทำรายงานสินค้าและวัตถุดิบ แต่ทั้งนี้จะต้องทำการตรวจนับสินค้าคงเหลือที่มีอยู่ ณ วันที่ 31 ธันวาคมของทุกปี แล้วกรอกในแบบรายละเอียดสินค้าคงเหลือ

ภาษีเงินได้นิติบุคคล

1. การยื่นแบบ

บริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยหรือตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ และกระทำการกิจการในประเทศไทย ต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคลครึ่งปี (ภ.ง.ด.51) และชำระภาษีภายในสองเดือนนับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาหกเดือน ส่วนแบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคล (ภ.ง.ด.50) ต้องยื่นแบบและชำระภาษีภายใน 150 วัน นับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี โดยต้องยื่นเป็นประจำทุกกรอบระยะเวลาบัญชี ไม่ว่าจะมียาได้หรือไม่ และสามารถยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีได้ว่าการอำเภอท้องที่ ซึ่งสำนักงานใหญ่ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นตั้งอยู่

2. เงื่อนไขการคำนวณกำไรสุทธิตามมาตรา 65 ทวิ

การคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล จะต้องเป็นไปตามเงื่อนไขตามที่บัญญัติตามมาตรา 65 ทวิ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

- (1) รายการที่ระบุไว้ในมาตรา 65 ทวิไม่ให้ถือเป็นรายจ่าย
- (2) การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคา

การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคา ให้คำนวณหักตามส่วนเฉลี่ยแห่งระยะเวลา ที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาและจะต้องไม่เกินอัตราร้อยละของมูลค่าต้นทุน ตามประเภททรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

ประเภทของทรัพย์สิน	ร้อยละ
อาคาร	
- อาคารถาวร	5
- อาคารชั่วคราว	100
ต้นทุนเพื่อการได้มาซึ่งแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่สูญสิ้นไปได้	5
ต้นทุนเพื่อการได้มาซึ่งสิทธิการเช่า	
- กรณีไม่มีหนังสือสัญญาเช่าหรือมีหนังสือสัญญาเช่าที่มีข้อกำหนดให้ต่ออายุการเช่าได้โดยเงื่อนไขในการต่ออายุนั้นเปิดโอกาสให้ต่ออายุการเช่ากันได้อย่างต่อเนื่องไป	10
- กรณีมีหนังสือสัญญาเช่าที่ไม่มีข้อกำหนดให้ต่ออายุการเช่าได้ หรือมีข้อกำหนดให้ต่ออายุการเช่าได้ หรือมีข้อกำหนดให้ต่ออายุการเช่าได้เพียงระยะเวลาอันจำกัด	100 หารด้วยจำนวนปีอายุการเช่าและอายุที่ต่อได้รวมกัน
ต้นทุนเพื่อการได้มาซึ่งสิทธิในกรรมวิธี สูตร ภูมิวิไลต์ เครื่องหมายการค้า สิทธิประกอบกิจการตามใบอนุญาต สิทธิบัตร ลิขสิทธิ์ หรือสิทธิอย่างอื่น	
- กรณีไม่จำกัดอายุการใช้	10
- กรณีจำกัดอายุการใช้	100 หารด้วยจำนวนปีอายุการใช้
ทรัพย์สินอย่างอื่น ซึ่งโดยสภาพของทรัพย์สินนั้นสึกหรอหรือเสื่อมราคาได้	
นอกจากที่ดินและสินค้ำ	20

การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินประเภทเครื่องจักรและอุปกรณ์ของเครื่องจักรที่ใช้สำหรับการวิจัยและพัฒนา ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้น ในวันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาในอัตราร้อยละ 40 ของมูลค่าต้นทุน สำหรับมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือให้หักตามเงื่อนไขและอัตราที่กำหนดไว้ข้างต้น

หลักเกณฑ์และวิธีการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคา

1. เมื่อบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคา โดยวิธีการทางบัญชีที่รับรองทั่วไปและอัตราที่จะหักอย่างไร้ให้ใช้วิธีทางบัญชี และอัตรานั้นตลอดไปจะเปลี่ยนแปลงได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากร หรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพากรมอบหมาย ในกรณีที่ได้รับอนุมัติให้เปลี่ยนแปลงได้ให้ถือปฏิบัติตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชีที่ได้รับอนุมัตินั้น
2. การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน ให้คำนวณหักตามระยะเวลาที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชี ในกรณีที่รอบระยะเวลาบัญชีไม่เต็มสิบสองเดือน ให้เฉลี่ยหักตามส่วนสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีนั้น
3. การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน ให้คำนวณหักตามระยะเวลาที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชีเป็นรายวัน
4. กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคา โดยใช้วิธีการทางบัญชีที่รับรองทั่วไป ซึ่งมีอัตราการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาไม่เท่ากันในแต่ละปีระหว่างอายุการใช้ทรัพย์สิน บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น จะหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาตามวิธีนั้นในบางปีเกินอัตราที่กำหนดข้างต้นก็ได้แต่จำนวนปีอายุการใช้ของทรัพย์สินเพื่อการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาต้องไม่น้อยกว่า 100 หารด้วยจำนวนร้อยละที่กำหนดข้างต้น
5. ถ้าการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน ตามวิธีการทางบัญชี ซึ่งบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลคงใช้อยู่หักต่ำกว่าอัตราข้างต้น ก็ให้หักเพียงเท่าอัตราตามวิธีการทางบัญชี ซึ่งบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใช้อยู่ นั้น จะเปลี่ยนแปลงได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพากรมอบหมาย ในกรณีที่ได้รับอนุมัติให้เปลี่ยนแปลงได้ ให้ถือปฏิบัติตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชีที่ได้รับอนุมัติ

เงื่อนไขการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคา

1. ทรัพย์สินทุกประเภทของกิจการ ซึ่งโดยสภาพของทรัพย์สินนั้นสึกหรอหรือเสื่อมราคาได้ คั้งนั้นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ย่อมนำมาหักค่าสึกหรอหรือค่าเสื่อมราคา เพื่อถือเป็นค่าใช้จ่ายในการคำนวณกำไรหรือขาดทุนสุทธิเพื่อเสียภาษีได้ นอกจากที่ดินและสินค้า กฎหมายห้ามมิให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคา
2. ทรัพย์สินประเภทรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกินสิบคนหรือรถยนต์นั่ง ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาในอัตราไม่เกินร้อยละ 20 ของมูลค่าต้นทุน เฉพาะส่วนที่ไม่เกิน 1,000,000 บาท สำหรับมูลค่าต้นทุนส่วนที่เกิน 1,000,000 บาท จะนำมาหักไม่ได้

3. ทรัพย์สินที่ได้มาโดยการเช่าซื้อ หรือซื้อขายเงินผ่อน ให้ถือมูลค่าต้นทุนของทรัพย์สินนั้น ตามราคาที่ยังต้องชำระทั้งหมดตามสัญญาเช่าซื้อ หรือสัญญาซื้อขายเงินผ่อน และให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินตามมูลค่าต้นทุนดังกล่าว แต่ค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาที่จะนำมาหักในรอบระยะเวลาบัญชีจะต้องไม่เกินค่าเช่าซื้อหรือราคาที่ต้องผ่อนชำระในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น

ในกรณีที่ได้ชำระเงินค่าเช่าซื้อหรือราคาตามสัญญาครบถ้วนแล้วโดยทรัพย์สินดังกล่าวยังคงมีมูลค่าต้นทุนหลังจากหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาจากมูลค่าต้นทุนที่เหลืออยู่นั้นได้ต่อไป

4. การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาสำหรับทรัพย์สิน ไม่ว่ากรณีใดจะหักจนหมดมูลค่าต้นทุนของทรัพย์สินนั้นไม่ได้ โดยให้คงเหลือมูลค่าของทรัพย์สินเป็นจำนวนเงินอย่างน้อย 1 บาท เว้นแต่ทรัพย์สินประเภทรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกินสิบคน หรือรถยนต์นั่งที่มีมูลค่าต้นทุนเกิน 1,000,000 บาท แต่ต้องหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาจากมูลค่าต้นทุนเฉพาะส่วนที่ไม่เกิน 1,000,000 บาท ให้คงเหลือมูลค่าต้นทุนของทรัพย์สินเท่ากับมูลค่าต้นทุนส่วนที่เกิน 1,000,000 บาท

(3) การโอนทรัพย์สินโดยไม่มีค่าตอบแทน

ในกรณีโอนทรัพย์สินให้บริการหรือให้กู้ยืมเงิน โดยไม่มีค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือดอกเบี้ย หรือมีค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือดอกเบี้ยต่ำกว่าราคาตลาด โดยไม่มีเหตุอันสมควร เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินค่าตอบแทน ค่าบริการหรือดอกเบี้ยนั้น ตามราคาตลาดในวันที่โอน ให้บริการหรือให้กู้ยืมเงิน

(4) การคำนวณมูลค่าของทรัพย์สินและหนี้สิน เมื่อมีค่าหรือราคาเป็นเงินตราต่างประเทศ

เงินตรา ทรัพย์สิน หรือหนี้สิน ซึ่งมีค่าหรือราคาเป็นเงินตราต่างประเทศที่เหลืออยู่ในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีให้คำนวณค่าหรือราคาเป็นเงินตราไทย ดังนี้

ก. กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนอกจาก ข. ให้คำนวณค่าหรือราคาของเงินตราหรือทรัพย์สินเป็นเงินตราไทยตามอัตราแลกเปลี่ยนที่ธนาคารพาณิชย์รับซื้อ ซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยได้คำนวณไว้และให้คำนวณค่าหรือราคาของหนี้สินเป็นเงินตราไทยตามอัตราแลกเปลี่ยนที่ธนาคารพาณิชย์ขายซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยได้คำนวณไว้

ข. กรณีธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงินอื่นตามที่รัฐมนตรีกำหนด ให้คำนวณค่าหรือราคาของเงินตรา ทรัพย์สินหรือหนี้สินเป็นเงินตราไทยตามอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างอัตราซื้อและอัตราขายของธนาคารพาณิชย์ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยได้คำนวณไว้

เงินตราทรัพย์สิน หรือหนี้สิน ซึ่งมีค่าหรือราคาเป็นเงินตราต่างประเทศที่รับมา หรือจ่ายไปในช่วงรอบระยะเวลาบัญชี ให้คำนวณค่าหรือราคาเป็นเงินตราไทย ตามราคาตลาด ในวันที่รับมาหรือจ่ายไปนั้น

เพื่ออำนวยความสะดวกแก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีรอบระยะเวลาบัญชี สิ้นสุดลงในวันที่ 31 ธันวาคม ซึ่งเป็นผู้ประกอบการส่วนใหญ่กรมสรรพากรจะออกประกาศ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศในกรณีดังกล่าวให้ทราบทั่วกัน ส่วนผู้มีรอบระยะเวลาบัญชี สิ้นสุดลงในวันอื่นกรมสรรพากรไม่อาจประกาศให้ทราบได้ จึงเป็นหน้าที่ของผู้ประกอบการต้อง สอบถามจากธนาคารแห่งประเทศไทย หรือสำนักงานสาขาส่วนภูมิภาคของธนาคารแห่งประเทศไทย ได้โดยตรง

(5) การตีราคาสินค้า

ราคาสินค้าคงเหลือในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี ให้คำนวณตามราคาทุน หรือราคาตลาดแล้วแต่อย่างใดจะน้อยกว่า และให้ถือราคานี้เป็นราคาสินค้าคงเหลือยกมาสำหรับ รอบระยะเวลาบัญชีใหม่ด้วย

การคำนวณราคาทุนตามวรรคก่อน เมื่อได้คำนวณตามหลักเกณฑ์ใดตามวิชาการ บัญชีให้ใช้หลักเกณฑ์นั้นตลอดไป เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากอธิบดีจึงจะเปลี่ยนหลักเกณฑ์ได้

(9) การจำหน่ายหนี้สูญ

การจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้ จะกระทำได้ต่อเมื่อเป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวงฉบับที่ 186 (พ.ศ.2534) แต่ถ้าได้รับชำระหนี้ในรอบ ระยะเวลาบัญชีใดให้นำมาคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น หนี้สูญรายใดได้นำมา คำนวณเป็นรายได้แล้ว หากได้รับชำระในภายหลัง ก็มีให้นำมาคำนวณเป็นรายได้อีก

(10) ภาษีมูลค่าเพิ่ม

ภาษีขายซึ่งบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษี มูลค่าเพิ่มได้รับหรือพึงได้รับ และภาษีมูลค่าเพิ่มซึ่งได้รับคืนจากการขอคืน (ไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม ของผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่เต็มรูปแบบ) ไม่ต้องนำมารวมคำนวณเป็นรายได้

3. เงื่อนไขการคำนวณกำไรสุทธิตามมาตรา 65 ตี

รายการต่อไปนี้ ไม่ให้ถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิ

1. รายจ่ายอันมีลักษณะเป็นการส่วนตัวกรให้โดยเสน่หาหรือการกุศล เว้นแต่รายจ่ายเพื่อการกุศลสาธารณะ หรือเพื่อการสาธารณประโยชน์ตามที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี ให้หักได้ในส่วนที่ไม่เกินร้อยละ 2 ของกำไรสุทธิ และรายจ่ายเพื่อการศึกษาหรือเพื่อการกีฬา ตามที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรีให้หักได้อีกในส่วนที่ไม่เกินร้อยละ 2 ของกำไรสุทธิซึ่งมีหลักเกณฑ์ตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 44)
2. รายจ่ายอันมีลักษณะเป็นการลงทุน หรือรายจ่ายในการต่อเติมเปลี่ยนแปลงขยายออก หรือทำให้ดีขึ้นซึ่งทรัพย์สิน แต่ไม่ใช่เป็นการซ่อมแซมให้คงสภาพเดิม
3. เบี้ยปรับ หรือเงินเพิ่มภาษีอากร ค่าปรับอาญา ภาษีเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล (เบี้ยปรับและหรือเงินเพิ่มภาษีอากรค่าปรับทางอาญาเฉพาะตามประมวลรัษฎากรเท่านั้น)
4. รายจ่ายซึ่งผู้จ่ายพิสูจน์ไม่ได้ว่าใครเป็นผู้รับ
5. รายจ่ายใดๆ ที่กำหนดจ่ายจากผลกำไรที่ได้เมื่อสิ้นสุดรอบระยะเวลาบัญชีแล้ว

คำสั่งกรมสรรพากร

ที่ ป.71/2541

เรื่อง อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยในการปฏิบัติการ
เพื่อหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย การหักภาษีตามมาตรา 70 และมาตรา 70 ทวิ
แห่งประมวลรัษฎากร การออกไปกำกับภาษี และการลงรายการใน
รายงานภาษีมูลค่าเพิ่ม

โดยที่กระทรวงการคลังได้ออกประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง อัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา
ต่างประเทศเป็นเงินตราไทยตามมาตรา 9 แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ.2541 ซึ่ง
ตามประกาศกระทรวงการคลังดังกล่าวกำหนดให้ใช้อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราตามอัตราอ้างอิง
ประจำวันที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศไว้เป็นอัตราแลกเปลี่ยนในการคำนวณเงินตราต่าง
ประเทศเป็นเงินตราไทยของวันถัดไปในการปฏิบัติการเพื่อหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย การหักภาษีตาม
มาตรา 70 และมาตรา 70 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร การออกไปกำกับภาษีสำหรับการขายสินค้าหรือ
การให้บริการเป็นหน่วยเงินตราต่างประเทศเฉพาะที่ไม่สามารถคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงิน
ตราไทยตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดตามมาตรา 79/4 แห่งประมวลรัษฎากรได้ และการลงรายการใน
รายงานภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 87 แห่งประมวลรัษฎากร

ดังนั้น เพื่อให้เจ้าพนักงานสรรพากรถือเป็นแนวทางปฏิบัติในการตรวจและแนะนำ
สำหรับการคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยในการปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งประมวล
รัษฎากรในกรณีต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น กรมสรรพากรจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ 2 การออกไปกำกับภาษีตามมาตรา 86/4 มาตรา 86/6 และมาตรา 86/7 แห่งประมวล
รัษฎากร สำหรับการขายสินค้าหรือการให้บริการดังต่อไปนี้ และได้ตกลงราคาค่าสินค้าหรือค่า
บริการเป็นหน่วยเงินตราต่างประเทศ ผู้ประกอบการจดทะเบียนจะต้องแสดงมูลค่าของสินค้าหรือ
ของบริการและจำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นหน่วยเงินตราไทยในใบกำกับภาษีดังกล่าว โดยให้ใช้
อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราตามอัตราอ้างอิงประจำวันที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศไว้เป็นอัตรา
แลกเปลี่ยนในการคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยของวันถัดไปตามมาตรา 9 แห่ง
ประมวลรัษฎากร เนื่องจากไม่สามารถคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยตามหลักเกณฑ์ที่
กำหนดตามมาตรา 79/4 แห่งประมวลรัษฎากรได้

- (1) การขายสินค้าหรือการให้บริการในราชอาณาจักร
- (2) การให้บริการที่กระทำในราชอาณาจักรและได้มีการใช้บริการนั้นใน
ต่างประเทศ (ส่งออกบริการ)
- (3) การขายน้ำมันดิบและผลิตภัณฑ์น้ำมัน

- (4) การให้บริการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศโดยเรือเดินทะเล
 (5) การให้บริการรับขนคนโดยสารระหว่างประเทศโดยอากาศยาน
 ตัวอย่างเช่น

(ก) การออกไปกำกับภาษีสำหรับการขายสินค้าหรือการให้บริการตาม (1) - (5) ถ้าความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้น ในวันพุธที่ 13 พฤษภาคม 2541 ให้ใช้อัตราแลกเปลี่ยนตามอัตราอ้างอิง (อัตราซื้อถั่วเหลือง) ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศ ณ วันอังคารที่ 12 พฤษภาคม 2541

(ข) การออกไปกำกับภาษีสำหรับการขายสินค้าหรือการให้บริการตาม (1) - (5) ถ้าความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นในวันจันทร์ที่ 18 พฤษภาคม 2541 ให้ใช้อัตราแลกเปลี่ยนตามอัตราอ้างอิง (อัตราซื้อถั่วเหลือง) ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศ ณ วันศุกร์ที่ 15 พฤษภาคม 2541

กรณีที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากรให้ออกใบกำกับภาษีเป็นหน่วยเงินตราต่างประเทศตามมาตรา 86/4 วรรคสอง แห่งประมวลรัษฎากร ผู้ประกอบการจดทะเบียนต้องระบุอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยตามมาตรา 9 แห่งประมวลรัษฎากร ไว้ในใบกำกับภาษีด้วย

ข้อ 3 การออกไปกำกับภาษีตามมาตรา 86/5 แห่งประมวลรัษฎากร สำหรับการขายสินค้าหรือการให้บริการดังต่อไปนี้ ไม่ต้องปฏิบัติตามข้อ 2

(1) การออกไปกำกับภาษีสำหรับการขายสินค้าโดยการส่งออก ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ส่งออกมีสิทธิใช้ใบกำกับสินค้าหรืออินวอยซ์ซึ่งผู้ส่งออกได้ออกเป็นปกติตามประเพณีทางการค้าระหว่างประเทศเป็นใบกำกับภาษี ถ้าใบกำกับสินค้าหรืออินวอยซ์ได้ออกเป็นหน่วยเงินตราต่างประเทศ ใบกำกับภาษีในกรณีดังกล่าวจึงแสดงมูลค่าของสินค้าเป็นหน่วยเงินตราต่างประเทศได้

ข้อ 4 การลงรายการในรายงานภาษีขายตามมาตรา 87(1) แห่งประมวลรัษฎากร

(2) การลงรายการในรายงานภาษีขายของผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ เป็นผู้ส่งออกสินค้าซึ่งได้ออกใบกำกับภาษีตามข้อ 3(1) ต้องลงรายการภายในสามวันทำการนับแต่วันที่ชำระอากรขาออก หรือวางหลักประกันอากรขาออก หรือจัดให้มีผู้ค้ำประกันอากรขาออก เว้นแต่ในกรณีที่ไม่ต้องเสียอากรขาออกหรือได้รับยกเว้นอากรขาออกก็ให้ลงรายการภายในสามวันทำการ นับแต่วันที่มีการออกไปขนสินค้าขาออกตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร โดยให้คำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยในรายงานภาษีขาย ดังต่อไปนี้

(ก) ถ้าได้รับเงินตราต่างประเทศจากการส่งออกสินค้าในขณะที่ออกใบกำกับภาษีตามข้อ 3(1) ให้คำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดตามมาตรา 79/4 แห่งประมวลรัษฎากร

(ข) ถ้ายังไม่ได้รับเงินตราต่างประเทศจากการส่งออกสินค้าในขณะที่ออกใบกำกับภาษีตามข้อ 3(1) ให้คำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยตามอัตราอ้างอิงประจำวัน (อัตราซื้อถั่วเฉลี่ย) ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศไว้เป็นอัตราแลกเปลี่ยนในการคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยของวันถัดไปตามมาตรา 9 แห่งประมวลรัษฎากร

กรณีที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยตาม (ก) หรือ (ข) ในเดือนภาษีที่ลงรายงานแล้ว ให้ถือมูลค่าของสินค้าซึ่งได้คำนวณเป็นเงินตราไทยเพื่อการยื่นแบบแสดงรายการภาษีของเดือนภาษีนั้น ถ้าได้รับชำระราคาค่าสินค้าเป็นเงินตราต่างประเทศในเดือนภาษีอื่น หรือได้มีการขายเงินตราต่างประเทศในเดือนภาษีอื่น ผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่ต้องคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยในเดือนภาษีที่ได้รับเงินตราต่างประเทศ หรือในเดือนภาษีที่มีการขายเงินตราต่างประเทศ

กรณีที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนขายสินค้าทั้งในราชอาณาจักรและขายสินค้าโดยการส่งออก ผู้ประกอบการจดทะเบียนสามารถจัดทำรายงานภาษีขายแยกต่างหากจากกันได้

ข้อ 5 กรณีที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนได้ออกใบกำกับภาษีและส่งมอบใบกำกับภาษีให้แก่ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการไปแล้ว ต่อมาอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยได้เปลี่ยนแปลงไปไม่ว่าเพิ่มขึ้นหรือลดลง ผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่ต้องยกเลิกใบกำกับภาษีฉบับเดิมและออกใบกำกับภาษีฉบับใหม่ให้แก่ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการ เนื่องจากไม่ใช่กรณีการออกใบกำกับภาษีที่มีข้อความไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ในส่วนที่เป็นสาระสำคัญตามมาตรา 82/5(2) แห่งประมวลรัษฎากร และไม่มีสิทธิออกใบเพิ่มหนี้หรือใบลดหนี้ตามมาตรา 86/9 และมาตรา 86/10 แห่งประมวลรัษฎากร เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราดังกล่าวไม่ใช่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามมาตรา 82/9 และมาตรา 82/10 แห่งประมวลรัษฎากร ผลต่างระหว่างอัตราแลกเปลี่ยนถือเป็นผลกำไรหรือขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนมิใช่มูลค่าของฐานภาษีตามมาตรา 79 แห่งประมวลรัษฎากร ผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่มีหน้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มจากผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยน

ข้อ 6 บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หนังสือตอบข้อหารือหรือทางปฏิบัติใดที่ขัดหรือ
แย้งกับคำสั่งนี้ ให้เป็นอันยกเลิก

สั่ง ณ วันที่ 9 มิถุนายน พ.ศ.2541

ร้อยเอก สุชาติ เชาววิเศษ

อธิบดีกรมสรรพากร

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

คำสั่งกรมสรรพากร

ที่ ป.97/2543

เรื่อง การส่งออกสินค้า ซึ่งผู้ประกอบการจดทะเบียนได้รับสิทธิเสีย
ภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 0 ตามมาตรา 80/1 แห่งประมวลรัษฎากร

เพื่อให้เจ้าพนักงานสรรพากรถือเป็นแนวทางปฏิบัติในการตรวจและแนะนำผู้ประกอบการจดทะเบียนกรณีการส่งออกสินค้า ซึ่งผู้ประกอบการจดทะเบียนได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตรา ร้อยละ 0 ตามมาตรา 80/1 แห่งประมวลรัษฎากร กรมสรรพากรจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิก

(1) คำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.33/2536 เรื่อง การส่งออกสินค้าซึ่งผู้ประกอบการจดทะเบียนได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 0 ลงวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ.2536 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.70/241 เรื่อง การส่งออกสินค้า ซึ่งผู้ประกอบการจดทะเบียนได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 0 ลงวันที่ 10 เมษายน พ.ศ.2541

(2) คำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.41/2537 เรื่อง การส่งออกน้ำตาลทรายที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 0 ลงวันที่ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2537

ข้อ 2 กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนได้รับคำสั่งซื้อจากผู้ซื้อในต่างประเทศและผู้ประกอบการจดทะเบียนเป็นผู้ผลิตสินค้า หรือซื้อสินค้าจากโรงงานผู้ผลิตหรือผู้ขายในประเทศ โดยผู้ประกอบการจดทะเบียนเป็นผู้ดำเนินการศุลกากรยื่นใบขนสินค้าขาออกในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียน เพื่อส่งสินค้าออกนอกราชอาณาจักรเพื่อส่งไปต่างประเทศ ตามมาตรา 77/1(14) แห่งประมวลรัษฎากร ถือว่าผู้ประกอบการจดทะเบียนเป็นผู้ส่งออก ตามมาตรา 77/1(13) แห่งประมวลรัษฎากร และได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 0 ตามมาตรา 80/1 แห่งประมวลรัษฎากร

โรงงานผู้ผลิตหรือผู้ขายในประเทศตามวรรคหนึ่ง มีหน้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 77/2 แห่งประมวลรัษฎากร โดยคำนวณภาษีตามมาตรา 80 แห่งประมวลรัษฎากร

ผู้ประกอบการจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง จะต้องมีหลักฐานดังต่อไปนี้พร้อมที่จะให้เจ้าพนักงานประเมินตรวจสอบได้

(1) หลักฐานที่แสดงว่าผู้ซื้อในต่างประเทศซื้อสินค้าจากผู้ประกอบการจดทะเบียนจริง เช่น Proforma Invoice หรือ Purchase Order หรือ Order Note หรือเอกสารอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน

(2) หลักฐานที่แสดงว่าผู้ประกอบการจดทะเบียนได้ผลิตสินค้าดังกล่าวหรือซื้อสินค้าจากโรงงานผู้ผลิตหรือผู้ขายในประเทศ และโรงงานผู้ผลิตหรือผู้ขายในประเทศได้จัดทำใบกำกับภาษีเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้ประกอบการจดทะเบียนตามมาตรา 82/4 และมาตรา 86 แห่งประมวลรัษฎากร

(3) หลักฐานการส่งออกสินค้าในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียนเช่น ใบกำกับสินค้า (Invoice) ใบตราส่ง (Bill of Lading) หรือ Airway Bill

(4) หลักฐานที่แสดงว่าจะมีการชำระราคาค่าสินค้าตามใบกำกับสินค้า (Invoice) ในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียน เช่น หลักฐานการเปิด L/C (Letter of Credit) หรือหลักฐานการจัดทำ T/T (Telex Transfer) หรือ T/P (Term of Payment) เป็นต้น เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้

(ก) กรณีผู้ซื้อในต่างประเทศมอบหมายให้ตัวแทน ผู้ทำการแทน หรือสำนักงานสาขาในประเทศไทยเป็นผู้ชำระราคาค่าสินค้าแทน ผู้ประกอบการจดทะเบียนสามารถใช้เอกสารที่ระบุว่าจะนำเงินเข้าบัญชีธนาคาร หรือ Bank Statement ในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียน เพื่อเป็นหลักฐานแสดงว่าจะมีการชำระราคาค่าสินค้าตามใบกำกับสินค้า (Invoice) ก็ได้

(ข) กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนส่งสินค้าไปเป็นตัวอย่างให้แก่ผู้ซื้อในต่างประเทศ โดยไม่มีค่าตอบแทน ก็ไม่จำเป็นต้องมีหลักฐานแสดงว่าจะมีการชำระราคาค่าสินค้าตามใบกำกับสินค้า (Invoice)

(5) หลักฐานสำเนาใบขนสินค้าขาออกในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ผ่านพิธีการศุลกากรฉบับที่มีการสลักหลังการตรวจปล่อยสินค้าโดยเจ้าหน้าที่ศุลกากร หรือหลักฐานอื่นที่แสดงว่ามีการตรวจปล่อยสินค้าโดยเจ้าหน้าที่ศุลกากร

กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ได้ส่งสินค้าออกนอกราชอาณาจักรเพื่อส่งไปต่างประเทศซึ่งเป็นประเทศที่มีชายแดนติดต่อกับประเทศไทย ตามมาตรา 77/1(14) แห่งประมวลรัษฎากร ถือว่าผู้ประกอบการจดทะเบียนเป็นผู้ส่งออก ตามมาตรา 77/1(13) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งผู้ประกอบการจดทะเบียนดังกล่าวจะได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 0 ตามมาตรา 80/1 แห่งประมวลรัษฎากร ต้องมีหลักฐานดังต่อไปนี้พร้อมที่จะให้เจ้าพนักงานประเมินตรวจสอบได้

(1) หลักฐานที่แสดงว่าผู้ประกอบการจดทะเบียนได้ผลิตสินค้าดังกล่าวหรือซื้อสินค้าจากโรงงานผู้ผลิตหรือผู้ขายในประเทศ และโรงงานผู้ผลิตหรือผู้ขายในประเทศได้จัดทำใบกำกับภาษีเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้ประกอบการจดทะเบียนตามมาตรา 82/4 และมาตรา 86 แห่งประมวลรัษฎากร

- (2) หลักฐานใบกำกับสินค้า (Invoice) ในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียน
- (3) หลักฐานการบรรจุหีบห่อ (Packing List) เว้นแต่สินค้าที่ไม่จำเป็นต้องบรรจุหีบห่อ เช่น ไม้ เสาเข็ม เป็นต้น ก็ไม่จำเป็นต้องมี Packing List เพื่อแสดงต่อเจ้าพนักงานประเมิน
- (4) หลักฐานที่แสดงว่าจะมีการชำระราคาสินค้าตามใบกำกับสินค้า(Invoice) ในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียน เช่น หลักฐานการเปิด L/C (Letter of Credit) หรือหลักฐานการจัดทำ T/T (Telex Transfer) หรือ T/P (Term of Payment) เป็นต้น กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่สามารถแสดงหลักฐานดังกล่าว แต่ได้บันทึกรายการส่งออกสินค้าในรายงานภาษีขาย รายงานสินค้าและวัตถุดิบ บัญชีเงินสหรับหรือบัญชีขาย ถือว่าผู้ประกอบการจดทะเบียนมีหลักฐานที่แสดงว่ารับชำระราคาสินค้าหรือมีหลักฐานที่แสดงว่าจะมีการชำระราคาสินค้าตามใบกำกับสินค้า (Invoice) ในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียน
- (5) หลักฐานใบกำกับภาษีซื้อ และรายงานภาษีซื้อ
- (6) หลักฐานสำเนาใบขนสินค้าขาออกในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ผ่านพิธีการศุลกากรฉบับที่มีการสตักหลังการตรวจปล่อยสินค้าโดยเจ้าหน้าที่ศุลกากร หรือหลักฐานอื่นที่แสดงว่ามีการตรวจปล่อยสินค้าโดยเจ้าหน้าที่ศุลกากร

ข้อ 3 กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนได้รับคำสั่งซื้อจากผู้ซื้อในต่างประเทศและผู้ประกอบการจดทะเบียนซื้อสินค้านี้จากโรงงานผู้ผลิตหรือผู้ขายในประเทศ โดยให้โรงงานผู้ผลิตหรือผู้ขายในประเทศเป็นผู้ดำเนินพิธีการศุลกากรขึ้นใบขนสินค้าขาออกในนามของโรงงานผู้ผลิตหรือผู้ขายในประเทศ เพื่อส่งสินค้าออกนอกราชอาณาจักรเพื่อส่งไปต่างประเทศ ตามมาตรา 77/1(14) แห่งประมวลรัษฎากร การที่โรงงานผู้ผลิตหรือผู้ขายในประเทศขายสินค้าให้แก่ผู้ประกอบการจดทะเบียน ถือเป็นการขายสินค้าในราชอาณาจักร ตามมาตรา 77/2 แห่งประมวลรัษฎากร โรงงานผู้ผลิตหรือผู้ขายในประเทศมีหน้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มโดยคำนวณภาษีตาม มาตรา 80 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งต้องจัดทำใบกำกับภาษีเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้ประกอบการจดทะเบียน ตามมาตรา 82/4 และมาตรา 86 แห่งประมวลรัษฎากร กรณีดังกล่าว ถือว่าผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งได้รับคำสั่งซื้อจากต่างประเทศเป็นผู้ส่งออกตามมาตรา 77/1(13) แห่งประมวลรัษฎากร และได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 0 ตามมาตรา 80/1 แห่งประมวลรัษฎากร

ผู้ประกอบการจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง จะต้องมีหลักฐานดังต่อไปนี้พร้อมที่จะให้เจ้าพนักงานประเมินตรวจสอบได้

- (1) หลักฐานที่แสดงว่าผู้ซื้อในต่างประเทศซื้อสินค้าจากผู้ประกอบการจดทะเบียนจริง เช่น Proforma Invoice หรือ Purchase Order หรือ Order Note หรือเอกสารอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน
- (2) หลักฐานที่แสดงว่าผู้ประกอบการจดทะเบียนซื้อสินค้าจากโรงงานผู้ผลิตหรือผู้ขายในประเทศ และโรงงานผู้ผลิตหรือผู้ขายในประเทศได้จัดทำใบกำกับภาษีเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้ประกอบการจดทะเบียน ตามมาตรา 82/4 และมาตรา 86 แห่งประมวลรัษฎากร เว้นแต่ เป็นการขายสินค้าที่ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามมาตรา 81 แห่งประมวลรัษฎากร โรงงานผู้ผลิตหรือผู้ขายในประเทศไม่มีหน้าที่ต้องจัดทำใบกำกับภาษีให้แก่ผู้ประกอบการจดทะเบียน แต่ต้องจัดทำใบส่งของให้แก่ผู้ประกอบการจดทะเบียน ตามมาตรา 105 จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร
- (3) หลักฐานที่แสดงว่าจะมีการชำระราคาค่าสินค้าตามใบกำกับสินค้า (Invoice) ในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียน เช่น หลักฐานการเปิด L/C (Letter of Credit) หรือ หลักฐานการจัดทำ T/T (Telex Transfer) หรือ T/P (Term of Payment) เป็นต้น เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้
- (ก) กรณีผู้ซื้อในต่างประเทศมอบหมายให้ตัวแทน ผู้ทำการแทน หรือ สำนักงานสาขาในประเทศไทยเป็นผู้ชำระราคาค่าสินค้าแทน ผู้ประกอบการจดทะเบียนสามารถใช้เอกสารที่ระบุว่านำเงินเข้าบัญชีธนาคาร หรือ Bank Statement ในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียน เพื่อเป็นหลักฐานแสดงว่าจะมีการชำระราคาค่าสินค้าตามใบกำกับสินค้า (Invoice) ก็ได้
- (ข) กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนส่งสินค้าไปเป็นตัวอย่างให้แก่ผู้ซื้อในต่างประเทศ โดยไม่มีค่าตอบแทน ก็ไม่จำเป็นต้องมีหลักฐานแสดงว่าจะมีการชำระราคาค่าสินค้าตามใบกำกับสินค้า (Invoice)
- (4) หลักฐานที่แสดงว่าจะมีการชำระราคาค่าสินค้าตามใบกำกับสินค้า (Invoice) ในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียนตาม (3) อาจไม่ตรงกับใบกำกับสินค้า (Invoice) ก็ได้ หากปรากฏว่าผู้ซื้อในต่างประเทศได้แยกหลักฐานการชำระราคาค่าสินค้าในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียนและโรงงานผู้ผลิตหรือผู้ขายในประเทศออกจากกัน
- (5) หลักฐานสำเนาใบขนสินค้าขาออกที่ผ่านพิธีการศุลกากรฉบับที่มีการสลักหลังการตรวจปล่อยสินค้าโดยเจ้าหน้าที่ศุลกากร หรือหลักฐานอื่นที่แสดงว่ามีการตรวจปล่อยสินค้าโดยเจ้าหน้าที่ศุลกากร ในนามของโรงงานผู้ผลิตหรือผู้ขายในประเทศ ซึ่งส่งออกสินค้าประเภท ชนิด และจำนวนเท่ากับสินค้าตามหลักฐานตาม (1)

ข้อ 4 เว้นแต่กรณีตามข้อ 5 ข้อ 6 และข้อ 7 กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนได้รับคำสั่งซื้อจากผู้ซื้อในต่างประเทศ และผู้ประกอบการจดทะเบียนผลิตสินค้าเพื่อส่งออกหรือซื้อสินค้าดังกล่าวจากโรงงานผู้ผลิตหรือผู้ขายในประเทศเพื่อส่งออก แต่ได้ส่งมอบสินค้าให้แก่ลูกค้าในประเทศตามคำสั่งซื้อของผู้ซื้อในต่างประเทศ โดยที่สินค้าดังกล่าวไม่ได้ส่งออกนอกราชอาณาจักรเพื่อส่งไปต่างประเทศ จึงไม่เข้าลักษณะเป็นการส่งออกตามมาตรา 77/1(14) แห่งประมวลรัษฎากร แต่ถือเป็นการขายสินค้าในราชอาณาจักร ตามมาตรา 77/2 แห่งประมวลรัษฎากร ผู้ประกอบการจดทะเบียนมีหน้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มโดยคำนวณภาษีตามมาตรา 80 แห่งประมวลรัษฎากร โดยต้องจัดทำใบกำกับภาษีเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้ซื้อในต่างประเทศตามมาตรา 82/4 และมาตรา 86 แห่งประมวลรัษฎากร เมื่อความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นตามมาตรา 78 แห่งประมวลรัษฎากร

กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ส่งมอบสินค้าให้แก่ลูกค้าในประเทศตามคำสั่งซื้อของผู้ซื้อในต่างประเทศ ถือว่าผู้ซื้อในต่างประเทศขายสินค้าให้แก่ลูกค้าในประเทศ เมื่อลูกค้าในประเทศจ่ายเงินค่าซื้อสินค้าให้แก่ผู้ซื้อในต่างประเทศ ลูกค้าในประเทศมีหน้าที่นำส่งเงินภาษีมูลค่าเพิ่มที่ผู้ซื้อในต่างประเทศมีหน้าที่เสียภาษี ตามมาตรา 83/6(1) แห่งประมวลรัษฎากร

ข้อ 5 กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนขายสินค้าให้แก่ผู้ซื้อในต่างประเทศแต่ผู้ซื้อในต่างประเทศได้กำหนดให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนส่งมอบสินค้าให้แก่ตัวแทนของผู้ซื้อซึ่งอยู่ในราชอาณาจักร ถือเป็นการขายสินค้าในราชอาณาจักร ตามมาตรา 77/2 แห่งประมวลรัษฎากร ผู้ประกอบการจดทะเบียนมีหน้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มโดยคำนวณภาษีตามมาตรา 80 แห่งประมวลรัษฎากร โดยต้องจัดทำใบกำกับภาษีเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้ซื้อในต่างประเทศตามมาตรา 82/4 และมาตรา 86 แห่งประมวลรัษฎากร เมื่อความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้น ตามมาตรา 78 แห่งประมวลรัษฎากร เว้นแต่ผู้ประกอบการจดทะเบียนมีหลักฐานดังต่อไปนี้ พร้อมทั้งจะให้เจ้าพนักงานประเมินตรวจสอบได้ ผู้ประกอบการจดทะเบียนจึงจะได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 0 ตามมาตรา 80/1 แห่งประมวลรัษฎากร

(1) หลักฐานที่แสดงว่าผู้ซื้อในต่างประเทศซื้อสินค้าจากผู้ประกอบการจดทะเบียนจริง เช่น Proforma Invoice หรือ Purchase Order หรือ Order Note หรือเอกสารอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน

(2) หลักฐานที่แสดงว่าผู้ซื้อในต่างประเทศไม่พร้อมที่จะรับมอบสินค้าและแต่งตั้งให้ตัวแทนของผู้ซื้อเป็นผู้จัดหาสถานที่เก็บรักษาสินค้าเป็นการชั่วคราว

(3) หลักฐานที่แสดงว่าผู้ประกอบการจดทะเบียนเป็นผู้ยื่นใบขนสินค้าขาออกต่อกรมศุลกากรเพื่อส่งออกสินค้าที่เก็บรักษาไว้ที่ตัวแทน โดยที่สินค้านี้ดังกล่าวเป็นประเภท ชนิด

และจำนวนเท่ากับสินค้าที่ได้บันทึกออกจากรายงาน สินค้าและวัตถุดิบของผู้ประกอบการจดทะเบียน

(4) ระยะเวลาที่ตัวแทนของผู้ซื้อในต่างประเทศได้รับมอบสินค้าที่ต้องเก็บรักษาไว้แทนผู้ซื้อในต่างประเทศ จะต้องห่างจากระยะเวลาที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนดำเนินการยื่นใบขนสินค้าขาออกต่อกรมศุลกากร ไม่เกิน 180 วัน

(5) หลักฐานที่แสดงว่าผู้ประกอบการจดทะเบียนได้ส่งออกสินค้าที่เก็บรักษาไว้ที่ตัวแทนไปให้แก่ผู้ซื้อในต่างประเทศตามสถานที่ที่ผู้ซื้อกำหนดเท่านั้น และต้องไม่ปรากฏว่าได้มีการขายสินค้าดังกล่าวให้แก่ผู้ซื้ออื่นใดอีกไม่ว่าภายในประเทศหรือต่างประเทศ

(6) หลักฐานที่แสดงว่าจะมีการชำระราคาค่าสินค้าตามใบกำกับสินค้า (Invoice) ในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียน เช่น หลักฐานการเปิด L/C (Letter of Credit) หรือ หลักฐานการจัดทำ T/T (Telex Transfer) หรือ T/P (Term of Payment) เป็นต้น เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้

(ก) กรณีผู้ซื้อในต่างประเทศมอบหมายให้ตัวแทน ผู้ทำการแทน หรือ สำนักงานสาขาในประเทศไทยเป็นผู้ชำระราคาค่าสินค้าแทน ผู้ประกอบการจดทะเบียนสามารถใช้เอกสารที่ระบุว่ามีเงินเข้าบัญชีธนาคาร หรือ Bank Statement ในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียน เพื่อเป็นหลักฐานแสดงว่าจะมีการชำระราคาค่าสินค้าตามใบกำกับสินค้า (Invoice) ก็ได้

(ข) กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนส่งสินค้าไปเป็นตัวอย่างให้แก่ผู้ซื้อในต่างประเทศ โดยไม่มีค่าตอบแทน ก็ไม่จำเป็นต้องมีหลักฐานแสดงว่าจะมีการชำระราคาค่าสินค้าตามใบกำกับสินค้า (Invoice)

ข้อ 6 กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนนำสินค้าในราชอาณาจักรเข้าไปในเขตอุตสาหกรรมส่งออก ตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ซึ่งถือเป็นการส่งออกตามมาตรา 77/1(14)(ก) แห่งประมวลรัษฎากร ผู้ประกอบการจดทะเบียนจะได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 0 ตามมาตรา 80/1 แห่งประมวลรัษฎากรจะต้องมีหลักฐานดังต่อไปนี้ พร้อมทั้งจะให้เจ้าพนักงานประเมินตรวจสอบได้

(1) หลักฐานที่แสดงว่าผู้ซื้อในเขตอุตสาหกรรมส่งออกซื้อสินค้าจากผู้ประกอบการจดทะเบียนจริง เช่น Proforma Invoice หรือ Purchase Order หรือ Order Note หรือ เอกสารอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน

(2) หลักฐานที่แสดงว่าจะมีการชำระราคาค่าสินค้าตามใบกำกับสินค้า (Invoice) ในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียน เช่น หลักฐานการเปิด L/C (Letter of Credit) หรือ หลักฐานการจัดทำ T/T (Telex Transfer) หรือ T/P (Term of Payment) หรือเอกสารที่ระบุว่าจะนำเงินเข้าบัญชีธนาคาร หรือ Bank Statement เป็นต้น

(3) หลักฐานสำเนาคำร้องขอให้นำสินค้าในราชอาณาจักรเข้าไปในเขตอุตสาหกรรมส่งออกตามแบบที่กรมศุลกากรกำหนดในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียน ซึ่งเจ้าหน้าที่ศุลกากรรับรองแล้ว หรือสำเนาใบขนสินค้าขาออกในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ผ่านพิธีการศุลกากรฉบับที่มีการสลักหลังการตรวจปล่อยสินค้าโดยเจ้าหน้าที่ศุลกากร หรือใบขนสินค้าขาออกฉบับมุลี่น้ำเงิน สำหรับกรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนได้ขอใช้สิทธิรับเงินชดเชยค่าภาษีอากรหรือขอคืนอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

ผู้ประกอบการจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ต้องจัดทำใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากร และส่งมอบให้แก่ผู้ซื้อในเขตอุตสาหกรรมส่งออกเมื่อความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้น ตามมาตรา 78 และมาตรา 86 แห่งประมวลรัษฎากร โดยระบืออัตราภาษีร้อยละ 0

ข้อ 7 กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งประกอบกิจการอยู่ในคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร หรือประกอบกิจการอยู่ในเขตอุตสาหกรรมส่งออกตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ในการขายสินค้าระหว่างคลังสินค้าทัณฑ์บนกับคลังสินค้าทัณฑ์บน ระหว่างคลังสินค้าทัณฑ์บนกับผู้ประกอบการที่ประกอบกิจการอยู่ในเขตอุตสาหกรรมส่งออก หรือระหว่างผู้ประกอบการที่ประกอบกิจการอยู่ในเขตอุตสาหกรรมส่งออกไม่ว่าจะอยู่ในเขตอุตสาหกรรมส่งออกเดียวกันหรือไม่ ผู้ประกอบการจดทะเบียนดังกล่าวจะได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 0 ตามมาตรา 80/1 แห่งประมวลรัษฎากร จะต้องมีหลักฐานดังต่อไปนี้ พร้อมทั้งจะให้เจ้าพนักงานประเมินตรวจสอบได้

(1) หลักฐานที่แสดงการซื้อขายสินค้าระหว่างผู้ประกอบการจดทะเบียนในคลังสินค้าทัณฑ์บนกับคลังสินค้าทัณฑ์บน ระหว่างคลังสินค้าทัณฑ์บนกับผู้ประกอบการที่ประกอบกิจการอยู่ในเขตอุตสาหกรรมส่งออก หรือระหว่างผู้ประกอบการที่ประกอบกิจการอยู่ในเขตอุตสาหกรรมส่งออกไม่ว่าจะอยู่ในเขตอุตสาหกรรมส่งออกเดียวกันหรือไม่ เช่น Proforma Invoice หรือ Purchase Order หรือ Order Note หรือเอกสารอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน

(2) หลักฐานที่แสดงว่าจะมีการชำระราคาสินค้าตามใบกำกับสินค้า (Invoice) ในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียน เช่น หลักฐานการเปิด L/C (Letter of Credit) หรือ หลักฐานการจัดทำ T/T (Telex Transfer) หรือ T/P (Term of Payment) หรือเอกสารที่ระบุว่านำเงินเข้าบัญชีธนาคาร หรือ Bank Statement เป็นต้น

(3) หลักฐานสำเนาหนังสือขออนุญาตต่อการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยเพื่อนำของออกจากเขตอุตสาหกรรมส่งออก หรือสำเนาใบขนคลังสินค้าทัณฑ์บนตามแบบที่กรมศุลกากรกำหนดซึ่งเจ้าหน้าที่ศุลกากรรับรองแล้ว หรือสำเนาคำร้องขอนำสินค้าเข้าไปในเขตอุตสาหกรรมส่งออกตามแบบที่กรมศุลกากรกำหนด ซึ่งเจ้าหน้าที่ศุลกากรรับรองแล้ว หรือสำเนาใบขนสินค้าขาออกที่ผ่านพิธีการศุลกากรฉบับที่มีการสลักหลังการตรวจปล่อยสินค้าโดยเจ้าหน้าที่ศุลกากร ในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ขายสินค้า

ผู้ประกอบการจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ต้องจัดทำใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากร และส่งมอบให้แก่ผู้ซื้อในคลังสินค้าทัณฑ์บนหรือในเขตอุตสาหกรรมส่งออก แล้วแต่กรณี เมื่อความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นตามมาตรา 78 และมาตรา 86 แห่งประมวลรัษฎากร โดยระบุอัตราภาษีร้อยละ 0

ข้อ 8 กรณีการส่งออกสินค้าที่มีการโอนส่วนจัดสรรหรือแลกเปลี่ยนส่วนจัดสรรตามหลักเกณฑ์ที่กรมการค้าต่างประเทศกำหนด ผู้ประกอบการจดทะเบียนจะได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 0 ตามมาตรา 80/1 แห่งประมวลรัษฎากร จะต้องมียุทธศาสตร์ดังต่อไปนี้ พร้อมทั้งจะให้เจ้าพนักงานประเมินตรวจสอบได้

(1) หลักฐานที่แสดงว่าผู้โอนและผู้รับโอน หรือผู้แลกเปลี่ยนและผู้ให้แลกเปลี่ยนเป็นผู้ส่งออกที่จดทะเบียนกับกรมการค้าต่างประเทศ และได้รับสิทธิจัดสรรโควตา และได้รับอนุมัติให้โอนหรือแลกเปลี่ยนส่วนจัดสรรจากกรมการค้าต่างประเทศ โดยประเภทส่วนจัดสรรที่โอนหรือแลกเปลี่ยน จะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กรมการค้าต่างประเทศกำหนด

(2) หลักฐานที่แสดงการรับชำระเงินตามเลตเตอร์ออฟเครดิต (Letter of Credit) ในนามเจ้าของสินค้า และหนังสือรับรองการส่งออกสินค้าที่กรมการค้าต่างประเทศออกให้เป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นประเภทและมีจำนวนเท่ากับสินค้าที่ได้ บันทึกออกจากรายงานสินค้าและวัตถุดิบของเจ้าของสินค้า

ข้อ 9 กรณีการส่งออกสินค้าที่มีส่วนจัดสรรโดยเจ้าของสินค้าใช้ชื่อส่วนจัดสรร ของบุคคลอื่น เจ้าของสินค้าซึ่งเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนจะได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ในอัตราร้อยละ 0 ตามมาตรา 80/1 แห่งประมวลรัษฎากร จะต้องมียหลักฐานดังต่อไปนี้ พร้อมทั้งจะให้เจ้าพนักงานประเมินตรวจสอบได้

(1) หลักฐานที่แสดงว่าเจ้าของสินค้าและเจ้าของส่วนจัดสรรเป็นผู้ส่งออก รับอนุญาตที่จดทะเบียนกับกรมการค้าต่างประเทศ โดยเจ้าของส่วนจัดสรรมีส่วนจัดสรรเหลืออยู่จริง และเจ้าของส่วนจัดสรรยินยอมให้เจ้าของสินค้าใช้ส่วนจัดสรรดังกล่าว

(2) หลักฐานการโอนสิทธิการรับชำระเงินตามใบกำกับสินค้าให้แก่เจ้าของสินค้า และหลักฐานแสดงการรับชำระเงินตามเลตเตอร์ออฟเครดิต (Letter of Credit) ในนามเจ้าของสินค้า

(3) หลักฐานการส่งออก และหนังสือรับรองการส่งออกที่กรมการค้าต่างประเทศออกให้เป็นภาษาอังกฤษ โดยระบุชื่อเจ้าของส่วนจัดสรรซึ่งเป็นประเภทและมีจำนวนเท่ากับสินค้าที่ได้บันทึกออกจากรายงานสินค้าและวัตถุดิบของเจ้าของสินค้า

ข้อ 10 กรณีการส่งออกสินค้าในนามบริษัทการค้าระหว่างประเทศ (Trading Company) ที่ได้รับส่งเสริมการลงทุน เจ้าของสินค้าซึ่งเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนจะได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 0 ตามมาตรา 80/1 แห่งประมวลรัษฎากร จะต้องมียหลักฐานดังต่อไปนี้ พร้อมทั้งจะให้เจ้าพนักงานประเมินตรวจสอบได้

(1) หลักฐานของกรมการค้าต่างประเทศอนุมัติให้มอบสิทธิการส่งออกให้บริษัทการค้าระหว่างประเทศ โดยระบุประเภทส่วนจัดสรร สินค้า ประเทศผู้นำเข้า และหลักฐานการชำระค่าตอบแทน (ถ้ามี) ในหลักฐานดังกล่าว

(2) หลักฐานการส่งออก และหนังสือรับรองการส่งออกที่กรมการค้าต่างประเทศออกให้เป็นภาษาอังกฤษ โดยระบุชื่อบริษัทการค้าระหว่างประเทศซึ่งสินค้าส่งออกเป็นประเภทและมีจำนวนเท่ากับสินค้าที่ได้บันทึกออกจากรายงานสินค้าและวัตถุดิบของเจ้าของสินค้า

(3) หลักฐานการชำระเงินตามเลตเตอร์ออฟเครดิต (Letter of Credit) ในนามเจ้าของสินค้า หรือในนามบริษัทการค้าระหว่างประเทศ

ข้อ 11 การส่งออกน้ำตาลทรายของโรงงานน้ำตาลทรายโดยผ่านตัวแทนในการส่งออก ทั้งบริษัทอ้อยและน้ำตาลไทย จำกัด หรือบริษัทส่งออกอื่น โดยได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย และได้มีการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการอนุญาตให้ส่งออกน้ำตาลทราย ตามกฎหมายว่าด้วยอ้อยและน้ำตาลทราย โดยครบถ้วน ถือว่าโรงงานน้ำตาลทรายเป็นผู้ส่งออก ตามมาตรา 77/1(13) แห่งประมวล รัษฎากร ได้รับสิทธิเสียภาษี

มูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 0 ตามมาตรา 80/1 แห่งประมวลรัษฎากร สำหรับตัวแทนในการส่งออก ทั้งบริษัทอ้อยและน้ำตาลไทยจำกัด หรือบริษัทผู้ส่งออกอื่นถือเป็นผู้ให้บริการ และดำเนินพิธีการส่งออกแทนโรงงานน้ำตาลทราย ตามมาตรา 77/1(10) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งตัวแทนในการส่งออกดังกล่าวมีหน้าที่ต้องเสียภาษี มูลค่าเพิ่มจากค่าบริการที่ได้รับจากโรงงานน้ำตาลทราย ตามมาตรา 77/2 แห่งประมวลรัษฎากร โดยคำนวณภาษีตามมาตรา 80 แห่งประมวลรัษฎากร

โรงงานน้ำตาลทรายตามวรรคหนึ่ง จะได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 0 ตามมาตรา 80/1 แห่งประมวลรัษฎากร จะต้องมีหลักฐานดังต่อไปนี้พร้อมที่จะให้เจ้าพนักงานประเมินตรวจสอบได้

- (1) หลักฐานที่แสดงว่าโรงงานน้ำตาลทรายเป็นเจ้าของโควต้าตามชนิดและปริมาณน้ำตาลทรายที่คณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายกำหนด
- (2) หนังสือสัญญาการแต่งตั้งตัวแทน ระหว่างโรงงานน้ำตาลทราย กับบริษัทอ้อยและน้ำตาลไทย จำกัด และหรือบริษัทผู้ส่งออกอื่น เพื่อทำสัญญาซื้อขายและ ดำเนินการส่งออกแทน
- (3) คำร้องขอรับหนังสืออนุญาตให้ส่งน้ำตาลทรายออกนอกราชอาณาจักร ซึ่งกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับชนิดและปริมาณน้ำตาลที่โรงงานน้ำตาลทรายผลิตได้จริง ชนิดและปริมาณน้ำตาลทรายที่ขอส่งออก ตลอดจนชนิดและปริมาณน้ำตาลทรายคงเหลือ
- (4) หนังสืออนุญาตให้ส่งน้ำตาลทรายตาม (3) ออกนอกราชอาณาจักร
- (5) ใบอนุญาตให้ส่งน้ำตาลทรายไปนอกราชอาณาจักร ที่ได้ดำเนินการส่งออกเรียบร้อยแล้ว
- (6) หลักฐานการรับมอบน้ำตาลทรายลงเรือ (กรณีส่งออกทางเรือ) หรือบรรทุกรถยนต์ (กรณีส่งออกทางบก) หรือบรรทุกเครื่องบิน (กรณีส่งออกทางอากาศ) ที่ผู้ประกอบการขนส่ง หรือผู้รับมอบอำนาจรับรองชนิดและปริมาณของน้ำตาลทรายที่ส่งออกหรือหนังสือกำกับการขนย้ายน้ำตาลทรายซึ่งจัดทำโดยคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย

ข้อ 12 กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนซื้อน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน ตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตจากผู้ผลิตหรือผู้นำเข้า และได้ขายน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันดังกล่าวให้แก่ผู้ประกอบการให้บริการขนส่งระหว่างประเทศโดยอากาศยานหรือเรือเดินทะเล ผู้ประกอบการจดทะเบียนจะได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 0 ตามมาตรา 80/1 แห่งประมวลรัษฎากร จะต้องมีหลักฐานดังต่อไปนี้ พร้อมที่จะให้เจ้าพนักงานประเมินตรวจสอบได้

(1) หลักฐานที่แสดงว่าผู้ประกอบการให้บริการขนส่งระหว่างประเทศขนาน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน ตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต จากผู้ประกอบการจดทะเบียน

(2) หลักฐานที่แสดงว่าผู้ประกอบการจดทะเบียนขนาน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน ตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต จากผู้ผลิตหรือผู้นำเข้า

(3) หลักฐานของกรมศุลกากรที่แสดงว่าผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าได้จัดทำใบอนุญาตขนาน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตขึ้นอากาศยานหรือลงเรือเดินทะเล หรือหลักฐานที่แสดงว่ากรมศุลกากรอนุญาตให้นำน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันดังกล่าวขึ้นอากาศยานหรือลงเรือเดินทะเล

(4) หลักฐานที่แสดงว่าจะมีการชำระราคาสินค้าตามใบกำกับสินค้า(Invoice) ในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียน เช่น หลักฐานการเปิด L/C (Letter of Credit) หรือหลักฐานการจัดทำ T/T (Telex Transfer) หรือ T/P (Term of Payment) หรือเอกสารที่ระบุว่าจะนำเงินเข้าบัญชีธนาคาร หรือ Bank Statement เป็นต้น

ข้อ 13 กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนขายสินค้าให้แก่ผู้ซื้อในต่างประเทศโดยว่าจ้างผู้ประกอบการรับขนส่งพัสดุภัณฑ์ทางอากาศให้จัดส่งสินค้า ผู้ประกอบการจดทะเบียนจะได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 0 ตามมาตรา 80/1 แห่งประมวลรัษฎากรจะต้องมีหลักฐานดังต่อไปนี้ พร้อมทั้งจะให้เจ้าพนักงานประเมินตรวจสอบได้

(1) หลักฐานที่แสดงว่าผู้ซื้อในต่างประเทศซื้อสินค้าจากผู้ประกอบการจดทะเบียนจริง เช่น Proforma Invoice หรือ Purchase Order หรือ Order Note หรือเอกสารอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน

(2) หลักฐานที่แสดงว่าผู้ประกอบการจดทะเบียนได้ว่าจ้างผู้ประกอบการรับขนส่งพัสดุภัณฑ์ทางอากาศให้จัดส่งสินค้าไปต่างประเทศ

(3) หลักฐานที่แสดงว่าผู้ประกอบการรับขนส่งพัสดุภัณฑ์ทางอากาศได้รับสินค้าที่จะดำเนินการส่งออกจากผู้ประกอบการจดทะเบียน โดยเอกสารดังกล่าวต้องมีรายการอย่างน้อยดังต่อไปนี้

(ก) ชื่อ ที่อยู่ ของผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ขายสินค้าให้แก่ผู้ซื้อในต่างประเทศ

(ข) ชื่อ ที่อยู่ ของผู้ซื้อในต่างประเทศ

(ค) ชื่อ ชนิด ประเภท ปริมาณ และมูลค่าของสินค้า

(ง) วัน เดือน ปี ที่ออกเอกสาร

(4) หลักฐานสำเนาใบขนสินค้าขาออกในนามของผู้ประกอบการรับขนส่งพัสดุภัณฑ์ทางอากาศที่ผ่านพิธีการศุลกากรฉบับที่มีการสลักหลังการตรวจปล่อยสินค้าโดยเจ้าหน้าที่ศุลกากร หรือหลักฐานอื่นที่แสดงว่ามีการตรวจปล่อยสินค้าโดยเจ้าหน้าที่ศุลกากร

(5) หลักฐานที่แสดงว่าจะมีการชำระราคาค่าสินค้าตามใบกำกับสินค้า (Invoice) ในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียน เช่น หลักฐานการเปิด L/C (Letter of Credit) หรือหลักฐานการจัดทำ T/T (Telex Transfer) หรือ T/P (Term of Payment) หรือเอกสารที่ระบุว่าจะนำเงินเข้าบัญชีธนาคาร หรือ Bank Statement เป็นต้นเว้นแต่กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนส่งสินค้าไปเป็นตัวอย่างให้แก่ผู้ซื้อในต่างประเทศ โดยไม่มีค่าตอบแทน ก็ไม่จำเป็นต้องมีหลักฐานแสดงว่าจะมีการชำระราคาค่าสินค้าตามใบกำกับสินค้า (Invoice)

ข้อ 14 กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนขายสินค้าให้แก่ผู้ซื้อในต่างประเทศโดยว่าจ้างผู้ประกอบการรับจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศโดยเรือเดินทะเล (Freight Forwarder) ให้จัดส่งสินค้า ผู้ประกอบการจดทะเบียนจะได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 0 ตามมาตรา 80/1 แห่งประมวลรัษฎากร จะต้องมีหลักฐานดังต่อไปนี้ พร้อมทั้งจะให้เจ้าพนักงานประเมินตรวจสอบได้

(1) หลักฐานที่แสดงว่าผู้ซื้อในต่างประเทศซื้อสินค้าจากผู้ประกอบการจดทะเบียนจริง เช่น Proforma Invoice หรือ Purchase Order หรือ Order Note หรือเอกสารอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน

(2) หลักฐานที่แสดงว่าผู้ประกอบการจดทะเบียนได้ว่าจ้างผู้ประกอบการรับจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศโดยเรือเดินทะเล (Freight Forwarder) หรือทำสัญญาเช่าตู้คอนเทนเนอร์ (Container) จากผู้ประกอบการรับจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศโดยเรือเดินทะเล (Freight Forwarder) ให้ดำเนินการจัดส่งสินค้าไปต่างประเทศแทนผู้ประกอบการจดทะเบียน

(3) หลักฐานที่แสดงว่าผู้ประกอบการรับจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศโดยเรือเดินทะเล (Freight Forwarder) ได้รับสินค้าที่จะดำเนินการส่งออกจากผู้ประกอบการจดทะเบียน โดยเอกสารดังกล่าวต้องมีรายการอย่างน้อยดังต่อไปนี้

(ก) ชื่อ ที่อยู่ ของผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ขายสินค้าให้แก่ผู้ซื้อในต่างประเทศ

(ข) ชื่อ ที่อยู่ ของผู้ซื้อในต่างประเทศ

(ค) ชื่อ ชนิด ประเภท ปริมาณ และมูลค่าของสินค้า

(ง) วัน เดือน ปี ที่ออกเอกสาร

(4) หลักฐานสำเนาใบขนสินค้าขาออกในนามของผู้ประกอบการบริหารจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศโดยเรือเดินทะเล (Freight Forwarder) ที่ผ่านพิธีการศุลกากรฉบับที่มีการสลักหลังการตรวจปล่อยสินค้าโดยเจ้า

หน้าที่ศุลกากร หรือหลักฐานอื่นที่แสดงว่ามีการตรวจปล่อยสินค้าโดยเจ้าหน้าที่ศุลกากร

(5) หลักฐานที่แสดงว่าจะมีการชำระราคาค่าสินค้าตามใบกำกับสินค้า (Invoice) ในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียน เช่น หลักฐานการเปิด L/C (Letter of Credit) หรือหลักฐานการจัดทำ T/T (Telex Transfer) หรือ T/P (Term of Payment) หรือเอกสารที่ระบุว่าจะนำเงินเข้าบัญชีธนาคาร หรือ Bank Statement เป็นต้นเว้นแต่กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนส่งสินค้าไปเป็นตัวอย่างให้แก่ผู้ซื้อในต่างประเทศ โดยไม่มีค่าตอบแทน ก็ไม่จำเป็นต้องมีหลักฐานแสดงว่าจะมีการชำระราคาค่าสินค้าตามใบกำกับสินค้า (Invoice)

ข้อ 15 กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนส่งสินค้าไปต่างประเทศโดยทางไปรษณีย์จะได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 0 ตามมาตรา 80/1 แห่งประมวลรัษฎากรจะต้องมีหลักฐานสำเนาใบขนสินค้าขาออกที่ผ่านพิธีการศุลกากรฉบับที่มีการสลักหลังการตรวจปล่อยสินค้าโดยเจ้าหน้าที่ศุลกากร หรือหลักฐานอื่นที่แสดงว่ามีการตรวจปล่อยสินค้าโดยเจ้าหน้าที่ศุลกากร ในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียน

ข้อ 16 กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนขายสินค้าให้แก่ผู้ซื้อ แต่ผู้ซื้อนำติดตัวออกไปนอกราชอาณาจักรเอง โดยมีได้กระทำพิธีการศุลกากร ผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่ได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 0 เว้นแต่กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนที่มีสถานประกอบการ ซึ่งเป็นหน่วยขายที่มีลักษณะเป็นร้านค้าย่อยตั้งอยู่ภายในบริเวณห้องผู้โดยสารขาออก ณ ท่าอากาศยานนานาชาติ ได้ขายสินค้าให้แก่ผู้ซื้อที่เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักร ซึ่งผู้ซื้อดังกล่าวได้ผ่านการตรวจลงตราจากเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองและได้ผ่านการตรวจสินค้าจากพนักงานศุลกากรแล้ว ผู้ประกอบการจดทะเบียนจะได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 0 ตามมาตรา 80/1 แห่งประมวลรัษฎากร จะต้องหลักฐานดังต่อไปนี้ พร้อมทั้งจะให้เจ้าพนักงานประเมินตรวจสอบได้

(1) หลักฐานที่แสดงว่าผู้ประกอบการจดทะเบียนได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากรให้เป็นผู้ประกอบการซึ่งประกอบกิจการขายสินค้าที่มีสถานประกอบการ ซึ่งเป็นหน่วยขายที่มีลักษณะเป็นร้านค้าย่อยตั้งอยู่ภายในบริเวณห้องผู้โดยสารขาออก ณ ท่าอากาศยานนานาชาติ

ในการขออนุมัติตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนยื่นคำร้องเป็นหนังสือต่ออธิบดีกรมสรรพากรผ่านสรรพากรพื้นที่ หรือสรรพากรจังหวัดที่สถานประกอบการที่เป็นสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ แล้วแต่กรณี โดยจะต้องแนบเอกสารและรายการดังต่อไปนี้พร้อมกับคำขอ

(ก) หนังสืออนุมัติจากอธิบดีกรมศุลกากรให้ประกอบกิจการขายสินค้าภายในบริเวณห้องผู้โดยสารขาออก ณ ท่าอากาศยานนานาชาติ

(ข) สำเนาหรือภาพถ่ายสัญญาเช่าพื้นที่ที่ตั้งสถานประกอบการ ซึ่งได้ทำการทำอากาศยานแห่งประเทศไทย

(ค) สำเนาใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ภ.พ.20

(ง) แผนผังแสดงที่ตั้งของสถานประกอบการซึ่งเป็นหน่วยขายที่มีลักษณะเป็นร้านค้าย่อยตั้งอยู่ภายในบริเวณห้องผู้โดยสารขาออก ณ ท่าอากาศยานนานาชาติ และแผนผังแสดงที่ตั้งของสถานประกอบการในกรณีมีสถานประกอบการตั้งอยู่ภายในบริเวณท่าอากาศยานนานาชาติด้วย

(2) ผู้ประกอบการจดทะเบียนต้องใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินที่ได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากรให้ใช้ออกใบกำกับภาษีอย่างย่อในสถานประกอบการและสถานประกอบการซึ่งเป็นหน่วยขายที่มีลักษณะเป็นร้านค้าย่อยตั้งอยู่ภายในบริเวณห้องผู้โดยสารขาออก ณ ท่าอากาศยานนานาชาติ

(3) ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากรให้เป็นผู้ประกอบการซึ่งประกอบกิจการขายสินค้าที่มีสถานประกอบการซึ่งเป็นหน่วยขายที่มีลักษณะเป็นร้านค้าย่อยตั้งอยู่ภายในบริเวณห้องผู้โดยสารขาออก ณ ท่าอากาศยานนานาชาติ จะต้องจัดทำแผ่นป้ายที่มีข้อความ "NO VAT" หรือ "TAX FREE" และจะต้องแสดงแผ่นป้ายดังกล่าวไว้ ณ ที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่ายในสถานประกอบการซึ่งเป็นหน่วยขายที่มี ลักษณะเป็นร้านค้าย่อยตั้งอยู่ภายในบริเวณห้องผู้โดยสารขาออก ณ ท่าอากาศยานนานาชาติ ทั้งนี้ สถานประกอบการซึ่งเป็นหน่วยขายที่มีลักษณะเป็นร้านค้าย่อยดังกล่าวต้องตั้งอยู่ภายในบริเวณที่ผู้ซื้อที่เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักรได้ผ่านการตรวจลงตราจากเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง และได้ผ่านการตรวจสินค้าจากพนักงานศุลกากรแล้ว

(4) หลักฐานแสดงว่าผู้ประกอบการจดทะเบียนเป็นผู้ยื่นใบขนสินค้าขาออก (พิเศษ) ต่อกรมศุลกากร ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กรมศุลกากรกำหนด และต้องเก็บและรักษาสำเนาใบขนสินค้าขาออก (พิเศษ) ดังกล่าวพร้อมทั้งรายงานการขาย (Sales Report) ไว้ ณ สถานประกอบการและสถานประกอบการซึ่งเป็นหน่วยขายที่มีลักษณะเป็นร้านค้าย่อยตั้งอยู่ภายในห้องผู้โดยสารขาออก ณ ท่าอากาศยานนานาชาติ และพร้อมที่จะให้เจ้าพนักงานสรรพากรตรวจสอบได้ทันที

รายงานการขายตามวรรคหนึ่ง ต้องมีรายการอย่างน้อยดังนี้

- (ก) ชื่อ และเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรของผู้ประกอบการ
- (ข) รหัสของหน่วยขายที่มีลักษณะเป็นร้านค้าย่อย
- (ค) เลขรหัสประจำเครื่องบันทึกการเก็บเงินที่กรมสรรพากรกำหนด
- (ง) หมายเลขลำดับของใบกำกับภาษี
- (จ) ชื่อผู้ซื้อสินค้า
- (ฉ) หมายเลขเที่ยวบินที่ผู้ซื้อสินค้าที่เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักร
- (ช) หมายเลขหนังสือเดินทางของผู้ซื้อสินค้าที่เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักร
- (ซ) ชื่อ ชนิด ประเภทของสินค้า โดยอาจแสดงเป็นรหัสก็ได้
- (ฌ) ปริมาณของสินค้า
- (ญ) ราคาของสินค้า
- (ฎ) วัน เดือน ปี และเวลา ที่ออกใบกำกับภาษี

ข้อ 17 บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือคำวินิจฉัยใดที่ขัดหรือแย้งกับคำสั่งนี้ให้

เป็นอันยกเลิก

สั่ง ณ วันที่ 15 มิถุนายน พ.ศ.2543

ร้อยเอก สุชาติ เชาววิติษฐ

อธิบดีกรมสรรพากร

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางสาวหฤทัย อ้นตระกูล	
วัน เดือน ปีเกิด	8 มกราคม 2517	
ประวัติการศึกษา	<p>สำเร็จการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคพายัพ ปีการศึกษา 2534</p> <p>สำเร็จการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคพายัพ ปีการศึกษา 2536</p> <p>สำเร็จการศึกษาปริญญาบัญชีบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี มหาวิทยาลัยพายัพ ปีการศึกษา 2538</p>	
ประวัติการทำงาน	เม.ย. 2540 – เม.ย. 2542	เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษี 3 ฝ่ายตรวจสอบปฏิบัติการ สำนักงานสรรพากรจังหวัดเชียงราย
	เม.ย. 2542 – เม.ย. 2543	เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษี 4 ฝ่ายตรวจสอบปฏิบัติการ สำนักงานสรรพากรจังหวัดเชียงราย
	เม.ย. 2543 – ปัจจุบัน	เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษี 4 ฝ่ายตรวจสอบปฏิบัติการ สำนักงานสรรพากรจังหวัดเชียงใหม่